

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Tomvs Secvndvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

& picturas, vnius notitiam accipimus, ad memoriam rerum veniendo gestarum. Hinc & duorum generalissimorum sensuum in canticis canticorum copulata hæc operatio potuit inueniri, cum dicitur: *Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora.* Quibus consonantes & nos pfallendo dicimus: *Sicut audiuiimus, ita & vidimus.* His ergo ita se habentibus, opportune dicendum est ad eos qui contra sanctas imagines garriunt: *Vana locutus est vnusquisque ad proximum suum; labia dolosa in corde, & corde locuti sunt mala.* A quibus eruamur gratia Christi veri Dei saluatoris nostri.

Cant. 2.

Psal. 47.

Psal. 11.

Φημι, καὶ τῆς ἀναζωγραφήσεως, ὡς γὰρ γὰρ λαμβανόμεν, τῶ εἰς μνημὴν ἔρχεται τῆς πεπερασμένων. ἐνθεν καὶ τῆς δύο ἁγιοκώπων αἰδησιῶν ἐν τοῖς ἁσμασι τῆς ἁσμάτων ὅτιν ὄρεϊν σωεζυμένω τῶ ἐνεργίαν, διὰ τὸ λέγειν δειξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούσον μοι τὴν φωνὴν σου ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία. οἷς συμφώνως καὶ ἡμεῖς ψαλμικῶς λέγομεν· καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν. τοῦτων οὕτως ἔστησαν, ὡς κείρον ὅτιν εἰπεῖν πρὸς ὅσον καὶ τῆς σελῶν ἐκόνων βασιλεῦστας· μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸ πλησίον αὐτῶν· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, ἔν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά. ὡν ῥυθμίημεν τῆς σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τῆς ἀληθινοῦ Θεοῦ χεῖρι.

TOMVS SECVNDVS.

EPHANIUS DIACONVS legit.

Math. 16.

OBLITI non mentientis Domini repromissionis, quam de ecclesia sua spondit, quia *porte inferi non preualebunt aduersus eam*, nudo capite, reuelataque facie, habentes contrarias opiniones, impugnant illam; & furantes paternas voces, quasi suas opponunt, dicentes ita.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Iterum autem huius decorem videre non ferens predictus malitie fabricator, non est fraudatus per diuersa tempora & modos maligno ingenio faciendi sibi subditum genus humanum: sed in schemate Christianismi idololatriæ.

ΤΟΜΟΣ Β.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἔκουβουκλείσιος ἀνέγνω.

ΕΠΙΛΑΘΟΜΕΝΟΙ τῆς ἀψευδοῦς ἔκλειου πρὸς τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ἐπαγγελίας· πύλας ἄβου οὐ καπαρτίσεισιν αὐτῆς· γυμνῆ τῆ κεφαλῇ ἔσθε ἀπεικλήθη τῶ σώματι, ἔχοντες ἐνδυνωτάτας δόξας, πολεμοῦσιν αὐτῆ. ἔκ κελοφότες πατριμας φωνάς, ὡς οἰκείας ἀσπένδεται, λέγοντες οὕτως.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Γάλλιν δὲ ταύτης τῶ ἐπιπέπειδον βλέπειν μὴ φέρον ὁ ἀπερλεχθεῖς τῆς κακίας δημιουργός, ἐκ ἠπόρησε κατὰ διαφοροῖς καιροῖς τε καὶ ἔθους πονηραῖς Ἰππνοίας, ὡς ἐκ τῶ χεῖρα δι' ἀπάτης ἐαυτῶ ποιῆσαι τὸ ἀθετήν· ὅλλ' ἐν ἀσχημάτι Χριστιανισμοῦ τῶ εἰδωλολατρειῶν κα-

ANNO
CHRISTI
797.

τὰ τὸ λεληθὸς ἐπισηγάγε, πείσας τοῖς
ἰδίοις σοφίσμασι ἐδὴ πρὸς αὐτὸν ὁ-
ρῶντας μὴ ἄποσηται τῆς κήσεως, ἀλλὰ
ταύτῃ περσοκωεῖν, ἔταύτῃ σέε-
δαμ, καὶ θεὸν τὸ πῶνιμα οἰεῖσθαι τῆ τῆ
Χελοδ κλήσῃ ἐπνομαζῶνδρον.

ΕΡΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
καὶ κουβουκλεσιος ἀνέγνω.

Οἱ τῶν πῶνιμα κλήσῃ πολεμουῶτες
Ιερουσαλήμ, ἤρωον τῶν καθολικῶν
ἐκκλησιῶν, συζημαπίζονταί πως τοῖς
τῶν γνήσιον πολεμῆσασιν Ιερουσαλήμ.
Ἐ σοουδάζοισι καὶ αὐτοὶ πατεικῶ χε-
σαδαμ λόγῳ, καὶ ἀπὸ Ραβδίκης ποτὲ
τῆ ἐβραϊδὶ διαλέκτῳ καὶ τῆ Ἰσραήλ
ἐχρησάτο. οὗτοι γὰρ ὁ αἰρετικοὶ τὴ πα-
τεικῶν διδασκαλίδῳ καὶ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν φωνῶν καὶ τῶν πατέρων καὶ
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὀπλιζοισιν.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν, φησὶν ὁ
κύριος, ἴπην ὠσεδα αὐτοῖς. ὁ δὲ οἰκα-
σι γὰρ τὰ φοῖς κεκοιναμῶν, οἱ ἐξωθεν
μὲν φαίνονταί τοῖς ἀνθρώποις ὠραῖοι,
καθὼς καὶ οὗτοι ὁ χριστιανοκατήγοροι,
τοῖς πατεικῶν δίδειν περσοκαλυπόμε-
νοι ρήμασιν ἔσωθεν δὲ γέμοισιν ὄσταν
ἔπίσης ἀκαταρσίας, νεκραν φημι ἔ-
ὀδαδῶτων δογματῶν. ἡμεῖς ὁ αὐτῶν
τὰ φων ἀνακαλύψαντες, εἰς φανερο-
σιν ποιησώμεθα τῶν πῶσαν αὐτῶν ἀκα-
ταρσίαν ὅτι καὶ τὰς ἰδίας ἴπηνδυμίας
ερεβλοδοσι τὰ ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων
ἐκδοθέντα ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.
καὶ φωνῶν μὲν τῆς αὐτῆς κέχλω-
ται, ἀλλὰ πανούργως παραλλάσσοντες
τῶν αὐτῶν ἐνοιδο. ἀ γὰρ καὶ τῶν Α-
ρειανῶν αὐτοὶ ἀπεφώνησαν, οὗτοι εἰς
τῶν καὶ τῶν σεπῶν εἰκόνων σηλορη-
φίαν ἀντιπλάξαστο. ὁ γὰρ ἀοιδμὸς
Γρηγόριος ὁ τῆς ἐκκλησίας Νυσακίων

triam sensim * induxit, persuas-
dens sophismatibus suis ad se spe-
ctantibus minime a creatura re-
cedere, sed hanc adorare, hanc-
que percolere, et Deum facturam
arbitrari Christi vocabulo nomi-
nandam.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Qui spiritualem expugnant
Ierusalem, id est, catholicam ec-
clesiam, his figurantur qui ter-
renam expugnauerunt Ierusalem.
Et festinant & ipsi patrio uti fer-
mone, quemadmodum quondam
Rhapsaces, qui Hebraea lingua
contra Israel utebatur. Isti enim
haeretici paternam doctrinam
& ecclesiasticam vocem contra
patres contraque catholicam ec-
clesiam armant. Sed a fructibus,
inquit Dominus, eorum cogno-
scetis eos. Comparati enim sunt
sepulcris dealbatis, quae foris
quidem parent hominibus spe-
ciosa: quemadmodum & isti
Christianorum calumniatores
patriis quasi cooperiti sermoni-
bus, intus autem pleni sunt offi-
bus & omni spurcitia, mortuis
videlicet foetidisque dogmati-
bus. Nos autem idem sepulcrum
reuelantes, in manifestationem
faciamus cunctam eorum im-
munditiam: quia secundum
propria desideria peruertunt
quae in ecclesia catholica sunt a
sanctis patribus edita. Et voci-
bus quidem eisdem vtuntur, sed
astute commutat sensus eorum.
Quae namque aduersus Arianos
ipsi profati sunt, isti contra ve-
nerabiles iconas stilo scripturae
mutato fatentur. Quod enim
memorabilis pater Gregorius
Nysaeorum praeful ecclesiae in

* Gr. redm-
xii,

4. Reg. 18.

Matth. 7.

Matth. 23.

† Paulo post principium.

* Gr. int. cur tali tempore nosse claruerit doctor.

* Gr. red-
xit,
* ex. est
creatura, &
secundum
proprium
naturam a-
liena est a
diuina sub-
stantia, ni-
hil de hoc
curarent;
sed nomen
Christi
creaturæ
imponen-
tes, hanc a-
dorarent,
huic deser-
uient, in ea
sp. sal. ha-
berent, &
ab ipsa præ-
stolarentur
iud.
* & omni-
no nactus
apostata
homines to-
tius eius ne-
quitia ca-
paces, Ariū
inquam, Ae-
tium, Eun-
Eud. & præ-
terea mul-
tos alios,
per ipsos
idololatria,
Gr. redu-
xit.

† epitaphii sermone, quem su-
per sancto Basilio, suo videlicet
carne ac spiritu fratre, scribens
aduersus Arianos dogmatizauit,
isti contra imagines assumpse-
runt: quod ex eadem præfatio-
ne ipsius periochæ videri pote-
rit, quæ ita se habet: Vtique nul-
lus ignorat * intentionem osten-
sionis, quæ tempore magistri
nostri effecta est. Quia enim ho-
minum vefania circa idola præ-
dicatione Christi extincta fue-
rat, & omnes erant in ruinis iam
& abolitione vanorum culturæ,
per totum pene orbem prædi-
catione pietatis exorta; is qui
tenebat humanæ deceptionis
principatum, vndique coercitus
Christi nomine ab orbe terra-
rum abactus est. Cum autem in
malitia sapiens malitiæ inuen-
tor existeret, non est fraudatus
malignis argumentis ad facien-
dum rursus per seductionem si-
bi humanitatem subiectam; sed
sub prætextu Christianitatis i-
dolorum culturam paulatim * in-
duxit, persuadens sophismati-
bus suis ad se respectum haben-
tibus, vt non recederent a crea-
tura, sed hanc adorarent & co-
lerent, Deumque facturam arbi-
trarentur, Filii nomine nuncu-
patam. At vero si ex non * ex-
tantibus vel a creatura, vel a di-
uina substantia in sua est aliena-
tus natura, nullus est huic ser-
mo reddendus, sed hi qui no-
men Christi creaturæ imposue-
runt, hanc adorent, huic deser-
uiant, in ea spem salutis habe-
ant, & ab ipsa præstolentur iu-
diciū. * nec non & apostata
qui cecidit, totam nequitiam
suam hominibus qui indigni
sunt, largiatur, Ario scilicet &

πρεσβυτερος εν τω εις (W) αγιον Βασιλιον
Επιταφια λογω, (W) αυτε σαρκι και
πνευματι αδελφον, οπη ρητην αυτοι
και τω εικονων εξελθοντο, ο πατηρ
και τω Αρειουων εδογμα πασεν. ως εξ αυτε
τε προσημιου της αυτης προλογου εξε-
σιν ιδειν, ηπες επι λεξεως εχ ουτως.
παντως ουδεις αγνοει (W) σκοπον της και
(W) χρονον της διδασκαλου ημων αι-
δειξεως. επειδη γδ η προε τα ειδωλα
τω αυθεσπον μια τα κηρυγματι τε
Χριστου καταβεβηθη, και παντα λω εν
ερεστοις ηδη και αφανισμω τα τω
ματαιων σεβασματα, δια πεισης γα-
δον της οικουμηνς τε κηρυγματος της
δυσσεβειας φοιτησαντος, ωτε (W) επι-
κρατωτα της αυθεσπινης απατης α-
παντα γδεν εξειργαδα τω τε Χριστου
ονοματι της οικουμηνς εξελαωόμε-
νον. σοφος μδ εις και κω αν ο της κα-
κίας διρετης εν ηπορησε πονηρας επι-
νοίας, ως παλιν υποχειρον ποιησαι δι
απατης εαυτω το αυθεσπον. Δλλ εν
προσημια Χριστουισμοδ τω ειδω-
λα ζειαν και το λεληθος επανηχα,
* ποις ιδιοις σοφισμασι τδν προς αυτην
ορθοντας μη δοπισηται της κτισεως, Δλ-
λα ταυτην προσημωειν, και ταυτην
σεβειν, ε δεον το ποιημα * σεβειν τη
τε υοδ κλησοσ ονομαζομενον. ει δε εν
μη οντων οδεν η κτισις, και της θειας
ουσιας κατα τω ιδιου ηλλοτελωται
Φυσιν, μηδενα ποιειναι τουτου λογον.
Δλλα Χριστου ονομα επιδεντας τη κτι-
σι, ταυτη προσημωειν, ταυτη λα-
τρεβειν, εν αυτη ταε ελπίδαε της σω-
τηριαε εχων, απρ αυτης αναμδρην τω
κριστιν. και ολωσ εμπειων ο δοπισα-
της αυθεσποισ πασεν αυτε τω και κω
ικανοις χωρησαι, Αρειω τε λεγω, και
Αρειω,

ANNO
CHRISTI
787.

ANNO CHRISTI 787-
* 16. 17. 18.

Αετία, Εύνομια, Ευδοξία, και παρὸς
τούτοις, και πολλοῖς ἄλλοις, * δι' ὧν
ἐκλείπουσαν ἤδη τὴν εἰδωλολατρείαν
πάλιν, καθὼς εἴρηται, τῷ ὀνόματι τῆς
Χριστιανισμοῦ ἐπανήγαγε. και κατε-
κράτει τῆν αὐθεσῶπων ἠνόςος τῆν τῆ κή-
σι λατρῶδόντων παρὰ τῶν κήσαντα.
ὡς ἐ τῆ συμμαχία τῆν τότε βασιλέων
τὴν ἀπάτην κρατῶν εἶσαι, και πάσαις
ταῖς ὑπερεχούσαις δρχαῖς τῆς ποιούτης
ὑπερμαχάσαι νόσου. και πάντων μι-
κροῦ δειν αὐθεσῶπων παρὸς τὸ ἴπικρα-
τωῦ μετατεθέντων, τότε παρὰ τῆς θεοῦ
ἀναδείκνυται ὀμέας Βασιλεῖ, κα-
θὰ τῆς Ηλίας ἴπικ τῆς Αχαβ. και τῆς
ἱεροσωμῆς ἠδη ἴπικ πνα πεπιωκῆας
ἀνπλαμβαρόμην, ὡσπερ πνα λυ-
χρον ἐκλειοῖποτα τῶν τῆς πίσεως λό-
γον διὰ τῆς ἐνοικουσίς αὐτῶν χεῖρος
ἀναλαμβάνει πάλιν ἐποίησε. σκοπήσω-
μην πάληδες, ὅπ πᾶσα ἡ ἐνοια ἔ πα-
ξὸς κατὰ τῆς Αρειομανιτῆν διποτείνε-
ται. λέγει τῆς ἀναδεδεῖχθαι τῶν ἄγιον
Βασιλεῖ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις,
ἐν οἷς τῶν Αρειος, Εύνομος, Ευδοξίος,
Μακεδόνιος, ἐ τῶν παρὰ αὐτῶν Ἀνό-
μοιοί τε και Ημιάρειοι, κήσιμα τῶν ἴδον
και λόγον τῆς παξὸς και θεὸν ἠμῶν λέ-
γοντες. ὡς θεὸς δὲ τῶν κησῶν λατρῶδόν-
τες, εἰδωλολάτραι δικαίως ὑπὸ αὐτῶν τε
και τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὀνομά-
ζονται. διότι, ὡς λατρῶδόντων, ἐν μὴ
ὄντων εἰς τὸ εἶναι λέγουσι γεγονέναι,
καθὼς πᾶσα ἡ τῆς δημιουργημάτων
κῆσις. ταῖς τοίνυν σεπῆας εἰκόνας τῶν
Χριστιανοῖ οὔτε θεοῖς ὀνόμασαν, οὔ-
τε ὡς θεοῖς ἐλατρῶσαν, οὔτε ταῖς ἐλπί-
δας τῶν σωτηρίας αὐτῶν ἐν αὐταῖς ἔχον,
οὔτε παρ' αὐτῶν ἐκδέχονται τὴν μέλ-
λουσαν κρίσιν, εἰ μὴ εἰς ἀνάμνησιν και

Actio & Eunomio & Eudoxio,
quin potius & multis aliis, per
quos idololatria quæ iam defe-
cerat, denuo, sicut dictum est,
nomine Christianitatis inducta
est. Et obtinuit homines lan-
guor, qui serui erunt creaturæ
potius quam creatori: ita ut &
auxilio illius temporis impera-
torum deceptio confortaretur,
& omnes excellentes principa-
tus pro eodem languore certa-
rent. * Tunc ex Deo demon-
stratur magnus Basilius, quem
admodum Elias sub Achab; qui
sacerdotio iam quodammodo
decidenti auxilium præbens,
veluti quamdam deficientem
lucernam verbum fidei per gra-
tiam quæ inhabitabat in eo, tur-
fus resplendescere fecit. Inten-
damus quod verum est, quia to-
tus huius patris sensus aduersus
Arii furia laborantes intendi-
tur. Dicit enim sanctum Basi-
lium illis temporibus demon-
stratum, quibus Arius, Euno-
mius, Eudoxius, Macedonius, &
qui circa illos, * dissimiles scili-
cet & Semiariani, creaturam Fil-
ium & Verbum Patris & Deum
nostrum fatebantur, tamquam
* Deo quidem, sed creato ser-
uientes. Vnde idolorum cul-
tores iuste tam ab ipso quam a
catholica ecclesia nominantur,
eo quod eum quem colunt, ex
non extantibus ut esset, fatean-
tur effectum, sicuti omnis eo-
rum quæ condita sunt, creatura.
Itaque sanctas imagines Chri-
stiani neque deos nominarunt,
neque ut diis deseruierunt, neque
spem salutis suæ in eis aliquando
habuerunt, neque ab illis ex-
pectant futurum iudicium, nisi
ad recordationem & monimen-

* Gr. Cum ergo omnes propemodum homines ad partem quæ præualebat, transissent, tunc, &c. 3. Reg. 17. 18. 19.

* Anomei * Gr. tamquam Deo illi qui creatus erat, ser.

eas habentes, & amore circa illarum principalia flagrantes, has & amplexi sunt, & honoranter adorauerunt: non tamen diuinæ his seruitutis vel cultus officium impenderunt, (abesto calumnia) sed neq; aliis quibuslibet rebus. Ariani autem creaturæ connumerantes Dei Filium & Verbū, ab eo spem salutis suæ prædabant habere, & per eum futurum iudicium effici. Huius rei gratia egregius pater arguens illos ait: Hanc, id est, creaturam, adorare, huic seruitutem exhibere, in ea salutis spem habere, ab ipsa expectare iudicium. Ergo probantur veritatis adulteratores huius vocum nouitatis propugnatores, & secundum prophetam cautpones, miscentes vinum aquæ: & non solum hoc, sed & falsarii paternarum traditionū effecti sunt. Eodem quippe deifero patre dicente, * Dei uocatione nominatam, ipsi volentes in imaginalem formationem sensum transferre, pro Filii uocatione, Christi uocatione falso profati sunt. Manifestum est enim quod dicens, Filii uocatione nominatam, aduersus Arianos pronuntiauerit, in supernam & increatam diuinam generationem Filii blasphemantes. Propter quod & primores eiusdem hæreseos publicauit dicens, Ario uidelicet, Eunomio, Eudoxio, & Actio. Ipsi autem pro eo ut dicerent Filii, dicentes Christi, mutato sensu in uenerabilium imaginum formationem blasphemiam conati sunt usurpare. Igitur & in hoc falsiloqui quidam & mendaces manifestantur, qui & inferunt quæ licita minime comprobantur.

Isai. 1.

* Gr. Filii

ὑπομνησιν, & πόσω διακείμενοι πρὸς τὰ αὐτῶν θεοτότητα, & ἠσπάσαντο & πημπικῶς θεοσεκύνησαν· οὐ μὲν δὲ ἐλέγησαν, ἢ τὸ θεῖον σέβας ταύτης ἀπένεμαν· ἀπαγε τῆς κατηγορίας· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλοις ποί τ' ἐν τοῖς κήσμασιν ἠεθμηδύων. Αρειανοὶ δὲ τῆ κήσῃ συναεθμουῦτες (Ϡ) τῆ θεοῦ υἱὸν καὶ λόγον, παρ' αὐτῶν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἐδοξάζον ἔχον, καὶ πλὴν μέλλουσαν κρίσιν δι' αὐτῶν * γενησάται. τούτου ἐνεκεν & ὁ θεασάσιος πατήρ ἐλέγων αὐτοῖς ἐφη· ταύτη θεοσυνεῖν, ἢ ἦρωμ τῆ κήσῃ· ταύτη λατρεύειν, ἐν αὐτῇ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχον, ὡς αὐτῆς ἀγαμέμνεν πλὴν κρίσιν· ἐκουὸν ἄποδύκνυνται ὡς ἀχαρακτα τῆς ἀληθείας οἱ ταύτης τῆς κενοφωνίας πρεσβυτοί, καὶ (Ϡ) θεοσφύτω καμπιλοὶ μίξαντες (Ϡ) οἶνον ὕδατι. & οὐ μόνον ἔπο, ἀλλὰ & φασευταὶ τῆς πατρικῶν ἐκδόσεων γεγόνασι. τῆ γὰρ αὐτῶν θεοφόρου πατρὸς εἰπόντος, τῆ ἔ υἱὸς κλήσῃ ὀνομαζόμενον, αὐτοὶ θέλοντες εἰς πλὴν εἰκονικῶν ἐκτύπωσιν πλὴν ἐνομοῖαν μετετρέχει, αὐτῆ, τῆ τῆ υἱὸς κλήσῃ, τῆ τῆ Χριστοῦ κλήσῃ ἐψευδηγόρησαν. πρεσβυτην γὰρ εἰρηκότος αὐτῶν, τῆ τῆ υἱὸς κλήσῃ ὀνομαζόμενον, ὅτι κατὰ Αρειανῶν ἄποφαινεται, ὡς εἰς πλὴν αὐτῶν & ἀκπσον θεῖον γήνησιν τῆ υἱὸς βλασφημοῦτων. διὸ & εἰς Ἐξαρχοῦς τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ἐσηλίτευσεν εἰπὼν, Αρειῶν τε λέγω & Εὐνομῶν, Εὐδοξίῳ & Ἀκπίῳ. αὐτοὶ δὲ αὐτῆ ἔ υἱὸς, Χριστοῦ εἰπόντες, εἰς πλὴν τῆς σεπῶν εἰκόναν ἐκτύπωσιν ἐπεβέβησαν πλὴν βλασφημῶν θεοσάψαι. τοίνυν & ἐν τούτῳ φασορρήμονές πνες & ψευδολογοὶ πεφανεροῦνται· καὶ ἐπάγοισιν ἀ μὴ θεοῖς.

ANNO CHRISTI 737.

ANNO CHRISTI 787. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ GREGORIVS EPISCOPVS
 ανέγνω. legit.

Διό δὴ καὶ τῶν πάλαι ὁ τῆς σωτηρίας
 ἡμῶν ἀρχηγὸς ἔπειτα καὶ τῶν ἰσοῦς ἑσθὺ
 ἐαυτῶν πανσόφοις μαθηταῖς ἔδωκεν
 τῆς παναγαθότητος πνεύματος δωράμει
 ὅτι ἐκμεμώσθησαν τοιοῦτων καὶ πάντες
 ἔλαμπόντων, ἔτι δὲ τῶν ἀποστόλων ἐφαμίλλοις
 πρὸς ἡμῶν βασιλεῖς ἔδειξαν, τῆς αὐτῆς
 αὐτῶν πνεύματος σοφιδέντας δωράμει,
 πρὸς καταρτισμὸν μὲν ἡμῶν ἔδωκεν διδα-
 σκαλίω, καὶ αἰρέσει δὲ δαμονικῶν
 ὀχρεσμάτων ἐπαρομύλων καὶ τῆς γνώ-
 σεως τοῦ θεοῦ, καὶ ἐλεγχῆν διαβολικῆς
 μεθοδείας ἔπλασεν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 ἔκουσεν ἀνάγνω.

Τίς ἐλάλησεν ἀδικίαν ποιῶν
 εἰς τὸ ὕψος ποτε; τίς ἀνὴρ ἤνοιτο τῆς ἀ-
 σεβείας ταύτης χαλεπωτέρα; ὡς τῆς
 ἀναισχύντου ἔπονησας βλασφημίας·
 ὡς τῆς κεκρυμμένου δόλου, καὶ τῆς ποι-
 κίλης ῥαδιουργίας· ὡς ἔλαμψε τῆς δια-
 βόλου τῆς μεθοδείας διδασκῶντες φθί-
 γονται, ὅτι πῶς σαφῶς καὶ τρανῶς
 ἡμᾶς πρὸς δόξαν τοῦ θεοῦ χρεωζωροῦ-
 σαν εἶπεν καὶ ὅτι, διὸ τῆς τοῦ τῆς ταπει-
 νώσεως ὕψος τοῦ θεοῦ λόγου κατανοοῦ-
 μιν, καὶ πρὸς μνήμην τῆς ἐν σαρκὶ
 πολιτείας αὐτοῦ, τῆς τε πάθους αὐτοῦ καὶ
 τῆς σωτηρίου θανάτου χρεωζωροῦ-
 μεθα, δαμονικὰ ὀχρεσμάτα ἐπι-
 ρομῶμα κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ
 διαβολικῶν μεθοδεῶν καὶ πλάσιν
 ἐδραυσόμηνσαν ἔδοκαλέσαι. ὅπως
 ἐνέτεινον τὸ πῶς αὐτῶν, πρὸς μα-
 κρόν, τῆς καταπόξεομαι ἐν ἄποκρύ-
 φους ἀμωμῶν. εἰ γὰρ ὡς λόγους
 Concil. Tom. 19.

Propter quod quemadmodum
 olim Iesus salutis nostre auctor
 & consummator sapientissimos
 discipulos suos sancti Spiritus in-
 duens virtute, pro imminutione
 talium, in omnem terram direxit:
 ita nunc famulos suos & aposto-
 lorum consimiles, fideles videlicet
 imperatores nostros erexit, eius-
 dem Spiritus sapientia praditos,
 & dignos virtute factos, ad per-
 fectionem scilicet & doctrinam no-
 stram, atque destructionem da-
 monicarum munitioinum extollen-
 tium se contra scientiam Dei, at-
 que redargutionem diabolice ar-
 gumentationis pariter & erroris.

EPIPHANIVS DIACONVS
 legit.

Quis locutus est iniquitatem
 talem in excelsum aliquando?
 quæ fiat hac impietate crude-
 lior? O irreuerentem & mali-
 gnam blasphemiam! o abscon-
 ditam fraudem, & variam falsi-
 tatem! ut ex ipsius diaboli argu-
 mentatione instructi effantur;
 quia visionem & vultum, quæ
 clare nos & expresse ad gloriam
 Dei manu quodammodo du-
 cunt, & per quæ humilitatis cel-
 situdinem Dei Verbi confide-
 ramus, & ad conuersationis eius
 quam in carne gessit, id est, pas-
 sionis & salutaris mortis eius
 memoriam trahimur, dæmoni-
 cas munitiones extollentes se ad-
 uersus scientiam Dei, & diaboli-
 cam argumentationem & erro-
 rem ausi sunt nuncupare. Inten-
 derunt vere arcum suum rem a-
 marā, ut sagittent in occultis im-
 maculatum. Si enim confiteren-
 Iii ij

Psalms. 63.

tur, pro imminutione idolorum indutos virtute ex alto sanctos discipulos, adueniente super eos Spiritu sancto, fuisse missos, non vtique dicerent alios erectos, postquam obtinuit illorum traditio & doctrina annos circiter octingentos, & patres sancti hanc vt ancoram securam confirmauerunt & stabilierunt. Semel enim vniuersaliter erepti per Christum ab idolis, non ege- mus super idolis* conqueri: nisi forte præsumant dicere, mutationem factam in ecclesia, & leges alias & ordinationes traditas; inducentes nobis occasiones irrationabiles & negatione refertas. Hoc enim rumore fortes isti tumultuantes dicebant, sicut olim Iesus salutis nostræ auctor & consummator. Hinc

* Gr. reprehendi:

Hebr. 8.

accedit eis dicere: *Omne quod antiquatur & senescit, prope interitum sit*: & quia antiquata est apostolorum doctrina, nouam nos procuramus erigere: quia & Moyse & Aaron sacerdotes simili modo fuisse probantur. Sed quando gratia subintravit, Apostolus dixit alium surrexisse sacerdotem. Ergo & nunc debuerant dare maximam quamdam gratiam, apostolorum gratia superiorem (sic enim & dicunt) ad perfectionem quidem nostram & magisterium. Et cum episcopi essent qui talem Synodum adunauerunt, & perfectionem apostolicarum dispositionum haberent, & alios debuissent perficere, non ab aliis perfici. Nam magis renuerunt doctrinam magisterii ac traditionis sanctorum apostolorum & illustrium patrum nostrorum. Vnde consortes & par-

Ἰπὶ καταρέσει τῆς εἰδώλων ἑὸν ἐν - ANNO
 δυσαμύροις διώαμιν ἕξ ἕλοι ἀγίοις CHRIITI
 μαθηταί, ἐπελόντος αὐτοῖς τῶ ἀγίου 787.
 πνύματος, ἀπεσάλαται, ἐκ αὐ ἑσφοίς
 ἔλεγον ἀνίστασαι μετὰ τὸ κεκραπικέ-
 ναι πλὴν ἐκείνων ὡς δάδοσιν τε καὶ δι-
 δασκαλίαν χρονοῖς ὡσεὶ ὀκτακοσίαις,
 καὶ πατῆρας ἀγίοις πάντων ὡς ἀγκυ-
 ραν ἀσφαλῆ κρατυῶν τε καὶ βεβαῶ-
 σαι. ἀπαξ γὰρ κατόλου λυτρωθέντες
 παρὰ Χριστοῦ ἐκ τῆς εἰδώλων, οὐ
 χρεῖον ἔχοντες ὡς τῆς εἰδώλων ἐγ-
 καλεῖσθαι· εἰ μὴ που πολήνοσι λέ-
 γαν, μεταπίνοιον γενηθῆσαι ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, ἕ δεσμοῖς ἑσφοίς ἕ ταξίαις πα-
 ρεδεδοται, ὡς δόφροντες ἡμῖν προ-
 φάσις λόγοις καὶ δεησίαις μεσας.
 ποδο γὰρ ἐδρῦλλησαν ὁ θῆνα δαίαι εἰ-
 πόντες, καθὼς πάλαι ὁ τῆς σωτηρίας
 ἡμῶν δεχηγὸς ἕ τελειότης Ἰησοῦς, ἐν-
 τεόθεν περέπεται αὐτοῖς λέγαν· πᾶν
 παλαιούμνον ἕ κρησκόον ἐχρὸς ἀφα-
 νισμοδ· ἕ ὅπ πεπαλαιώται ἡ τῆς δό-
 σῶλων διδασκαλία, νέαν ἡμεῖς προαι-
 ρούμεθα ἕξανασησαι· ὅπ καὶ Μωσῆς ἕ
 Ααρὸν ἱερεῖς· ἀλλ' ὅπε ἡ χραεῖς ἀντι-
 σῆλθεν, ὁ δόπσολος λέγῃ ἑσφον ἀνίστα-
 σαι ἱερέα. ἐκουῶ καὶ νῦν ὡφείλον
 δουῶναι μερίστην πνὰ χραεῖν ἕσφον πλὴν
 τῆς ἀγίων δόπσῶλων· οὕτω γὰρ ἕ λέ-
 γοισι· ὡς καταρπίσιον μὲν ἡμῶν ἕ
 διδασκαλίαν, ἕ Ἰπῆσοκοποι ὄντες οἱ τῆς
 ποιότης σιωόδου, πάντως πλὴν τελειό-
 τητα τῆς δόπσολικῶν διατάξεων ἐχρη-
 στες, ἕ ἄλλοις ὡφείλον καταρπίξεν, οὐ-
 χὰ ἕσφον ἄλλων καταρπίξεται· ὡς μάλ-
 λον ἀπηνύαντο μαθητεῖαι τῆς διδα-
 σκαλίας καὶ παραδόσεως τῆς ἀγίων
 δόπσῶλων, καὶ τῆς κλεινῶν ἡμῶν πα-
 τέρων· ὅθεν ἀμέτοχοι ἀπεδείχθησαν

ANNO
CHRISTI
787.

τῆς τούτων διδασκαλικῆς παιδείσεως,
ὡς μὴ σοιχοῦντες τῇ αὐτῶν παραδ-
σῆ. καὶ ὑποφαινεται αὐτοῖς ὁ ψαλ-
μωδὸς Δαβὶδ λέγων· Ἐξολοθρεύσῃ
κύριε πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια,
γλώσσαν μεγαλορρήμονα. εἰπάτω δὲ
ἡμῖν ψάλλον ὁ αὐτὸς Δαβὶδ ἑλλητικῶς,
καὶ ἡμεῖς σὺ αὐτῶν· τῆ ἐχθροδ' ἔξέ-
λιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πό-
λεις καθεῖλες. πότε ἔξέλιπον τῆ ἐχθροδ'
αἱ ῥομφαῖαι καὶ αἱ πόλεις, ἢτοι τὰ
ὄχυράματα αὐτῶν; οὐχὶ ἐπὶ τῆς τῆ
Χειροδ' ἐνανθευθῆσεως; ὡς οὐ καὶ
γέγραπται, ὅτι τῆς ἰχυρῶν μελεῖται
σκόλα. μὴ ἐπὶ τῆ ψευδοσυλλόγου καὶ
τῆς συμμορίας αὐτῶν γέγραπται, ὅτι
τῆ ἐχθροδ' ἔξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς
τέλος; καὶ ἐὰν εἰς τέλος, ἔ παντὶ πα-
σιν ἔξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι τῆ ἐχθροδ',
καὶ τῆς ἀσεβείας αἱ πόλεις καθερέθη-
σαν, πῶς ταῦτα πάλιν ἀνοικοδομεῖ-
σθαι καὶ ἀνακεκοδοῦναι πεφλυαρῆκα-
σιν; ἢ αὐτοῖς ἐπιγέγραψαι πλὴν αὐ-
τῆ κατάρσειν, καὶ τῆ ἀνθευθῆσεως
γῆραι πλὴν ἔξ αὐτῶν ὑπολύτρωσιν;
σικκρυώνοντες τὸ μέγα τῆς σωτηρίας
ἡμῶν μυστήριον, πλὴν οἰκονομίαν Χει-
ροδ' τῆ ἐπὶ πάντων θεοδ', τῆ ὄντως ὀ-
λοθρηθῆναι εἰς εὐδ' αἰῶνας τῆς αἰῶ-
νων. ἀμὲν. εἶτα ταῖς κολακείαις πρὸς
εὐδ' κρατουῦντας χεῖρῶν, οὕτως
Φασίν.

ticipes nullatenus ostensi sunt
horum eruditionis & doctri-
nae, eo quod non consenserunt
traditioni eorum. & imprecatur
eis psalmista Dauid dicens:
Disperdat Dominus uniuersa la- *Psalm. 11.*
bia dolosa, & linguam magni-
loquam. Dicat & nobis psal-
lens veraciter ipse Dauid, &
nos vna cum ipso: *Inimici de-* *Psalm. 9.*
fecerunt framea in finem, & ci-
uitates eorum destruxisti. Quan-
do defecerunt inimici framea,
& ciuitates, id est, munitiones
eius? nonne in Christi huma-
natione? de quo scriptum est,
quia *fortium diuidet spolia.* An *Isa. 53.*
super pseudosyllogo & factio-
ne ipsorum scriptum est, quia
inimici defecerunt framea in
finem? Et si in finem & per
omnia defecerunt framea ini-
mici, impietatisque ciuitates
destructae sunt, quomodo haec
iterum reaedificata & renouata
esse garriunt, vt sibi met ad-
scribant destructionem eorum,
& redemptionem humani ge-
neris quae ex illis effecta est? De-
rogantes magno salutis nostrae
mysterio & dispensationi Chri-
sti, qui est super omnia bene-
dictus Deus in saecula saeculo-
rum. Amen. Deinde adula-
tionibus ad imperatores vsq;, ita
aiunt.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Οἱ τῶ θελήοντι αὐτοῖς δαίω ζήλω
κινουμένοι, πλὴν τῆς πρῶν ἐκκλησίαν τῆ
τῆς δαυμόνων ληζυμῶν ἀπάτη ὀρεῖν
μὴ ἀνεχόμενοι.

*Qui diuino zelo, qui illis inest,
moti, fidelium ecclesiam damo-
num subreptam seductione vide-
re non patientes.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
legit.

Hæc dicentes, neque cogno-
uerunt repromissiones quas ca-
tholica ecclesia suscepit a Chri-
sto qui eam fundauit, neque
per redemptionem quæ est in
Iesu Christo Domino nostro
confitentur saluari genus hu-
manum. Quos enim Christus
proprio mercatus est sanguine,
iterum diabolo vendunt. Quos
propria morte viuificauit, ipsi
toxico labiorum suorum mor-
tificant, & in laqueum inferni
demergunt. Audiant cantica
canticorum aperte ad ecclesiam
ex persona Christi cantantia:
Tota * bona es proxima mea,
tota bona es, & macula non est
in te. Ecce iam audierunt to-
tam eam bonam esse & proxi-
mam Christi, ac ab omni ma-
cula liberam; ad quam & per
Isaiam affatur: *In manu mea
depinxi muros tuos, & in con-
spectu meo es semper.* Et quomo-
do quæ has repromissiones ac-
cepit, subripitur a dæmonum
aduersa virtute? & maxime vbi
Christus est caput secundum
diuinum Apostolum, quis est
qui hanc possit in prædâ ar-
ripere? Ipse exhibuit eam sibi
non habentem maculam aut ru-
gam, & quomodo rursus coin-
quinatur? O * reprehensionem
istam! Certum est enim quod
negationem dispensationis eius
sequestret opinio hæc. Sed fe-
stinauerunt ecclesiam spernere:
idcirco spernet illos Dominus,
& erunt apud omnes qui in ea
nati sunt, reprobati & anathe-
matizati. mansit enim inexpu-
gnabilis & * incorruptibilis &

* pulera
Cant. 4.

Isa. 49.

Ephes. 5.

* Gr. opi-
nionem

* Gr. incon-
cussa

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
καὶ κούλουκλείσι ἀνέγνω.

ANNO
CHRISTI
787.

Ταῦτα λέγοντες, οὔτε ἐγνώσαν τὰς
ἐπαγγελίας, αἷς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία
πρὸς τὸ αὐτὴν δεμελιώσαντος Χριστοῦ
ἔλαβεν, οὔτε διὰ τὸ δοπολητρώσεως τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῶ κρείω ἡμῶν ὁμοιο-
γροδοσι σωθῆναι τὸ ἀνθρώπινον γένος. αἷς
τῷ Χριστῷ τῶ ἰδίῳ αἵματι ἔξανήσαντο,
πάλιν τῶ διαβόλῳ πωροποιεῖσιν· αἷς
τῶ ἰδίῳ θανάτῳ ἐξωσπίησεν, αὐτοὶ τῶ
δηλητηρίῳ τῷ αὐτῶν χηλείῳ θανα-
ποδοσι, καὶ εἰς πέταυρον ἄβου καταβί-
βαλοῖσιν. ἀκουσάτωσαν τῷ ἀσμάτῳ
διαρρήδων ἀδόντων πρὸς τὴν ἐκκλη-
σίαν αἷς ἐκ πρῶτον Χριστοῦ· ὅλη
καλὴ εἶπλησίον μου, ὅλη καλὴ, ἔμω-
μος ἐκ ἐστίν ἐν σοί. ἡδὴ ἤκουσαν ὅλιον
αὐτῶν καλῶν τῶν καὶ πλησίον Χριστοῦ καὶ
μῶμου παντὸς ἀπὸ ἀλλήλων. πρὸς τὸ
καὶ διὰ Ησαίου φησὶ γέται· ὅτι τῆς
χρῆσ μου ἐξωχράφησά σου τὰ πείρη,
καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός. καὶ πῶς
ἡ πάντας τὰς ἐπαγγελίας λαβοδοσε λη-
ξεται ὑπὸ τῆς τῷ δαμμόνων ἀντικει-
μδρῆς διωδάμεως; καὶ ἐντα Χριστῷ ὅτι
καφαλή καὶ τῷ θεῖον λόγῳ, τῆς ὁ
παντῶν διωδάμῳ εἰς πρῶτον μὴ
λαβεῖν; αὐτὸς παρέσθην αὐτῶν ἐα-
τῶ μὴ ἔχουσαν ἀσπιδῶν ἢ ῥυτίδα, καὶ
πῶς πάλιν μολυῖεται; φησὶ τῆς ὑπο-
λήψεως παντῆς. πρὸς δὴλον τῷ ὅτι ἀρ-
νησις τῆς αὐτῆς οἰκονομίας μεσολαβεί-
πῶν ὑπονοῖαν παντῶν. ἀλλ' ἐσπευ-
σαν ἔξουθενώσαι τὴν ἐκκλησίαν· διὰ
ποδοτο ἔξουθενώσαι αὐτῶν κύριον, καὶ
ἔσονται πρὸς πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ γνη-
θεῖσιν ἔξουθενωμένοι καὶ ἀναπεδεμα-
πομένοι. ἐμεινε γὰρ ἀλήθης ἔ ἀρραγῆς

ANNO CHRISTI 787.

Ἐ ἀσαλεύτως. τῆς δὲ κολακείας πλη-
ροῦσαντες τὸ σῶμα, ἔπι πλὴν διήγησαν
τῆς παρ' αὐτοῖς παραχθέντων ὧ λό-
γον ποιῶνται σεμνωόρδοι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Πᾶσαν πλὴν ἱερατικῶν σωκεαλέ-
σαντο τῆς θεοφιλῶν Ἐπισκόπων ὁμή-
γειν, ὅπως σωδοκῶς ἔπι τὸ αὐτὸ
ἡμοῖν, γραφικῶς τε συζητήσαν ποιη-
σαμένη πρὸς τῆς ἀπατηλῆς τῆς ὁμοιω-
μάτων χρωματουργίας, τῆς καταστώ-
σης ἐκ τῆς ὑψηλῆς ἔως πρεπούσης
λατρείας εἰς πλὴν χαμηλῆν καὶ ὑλι-
κῶν κτισματολατρείᾳ τῆς ἀνθρώ-
πων νοῦ, θεοκινήτως ἐκφώνησεν τὸ αὐ-
τῆ δοκῶν· εἰδότες τὸ γεγραμμένον ἐν
πρωφῆταις· ὅτι γαίλη ἱερέων φυλά-
ξεται γνώσιν, ἔ νόμον ἐκζητήσοισιν ἐκ
σώματος ἀπάν, ὅτι ἄγγελοι κυρίου
παντοκράτορος εἰσίν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Ἀμνημονήσαντες πλὴν ἔ θεοῦ λόγου
ἐκ παρ' αὐτοῦ ἡγήσαν, ἔ πύτου τὸ μέ-
γα ἔ σωτήριον μυστήριον, ὅτι αὐτὸς
σαρκὶ ἑπιδημήσας ἡμῖν ἐχάρισται,
ῥυσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῆς τῆς εἰδώλων
πλάνης, ἔ τῆς πύτων μαριώδους θρη-
σκείας αὐτοῖ τε πάντων πλὴν σωτηρίαν
σφειτεροσάμενοι, δόξαν ἑαυτοῖς βουλό-
μενοι πειθεῖναι, ἀδόξως παρὰ τὸ καθε-
λικῆς ἐκκλησίας θριαμβύοντες. οἷς
εἰκότως προσφθέγγεται Χριστὸς ὁ θεὸς
ἡμῶν διὰ τῆς πρωφῆτου· Ὁ ἱερεῖς ἠδέ-
τισαν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ
ἅγια μου. ἀναμέσον ἁγίου ἔ βεβήλου
οὐ δὲ ἐσφλῶ, ἔ ἀναμέσον καταρῶν ἔ
ἀναρῶν οὐ δὲ ἐσφλῶ. αὐτοὶ γὰρ τὰς εἰκόνας τῆς κυρίου καὶ τῆς ἁγίων αὐτῶν

immobilis. Porro adulationibus
replentes os, ad narrationem a
se gestorum sermonem faciunt
gloriantes.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Omne sacratum conuocauerunt
Deo amabilium episcoporum col-
legium, ut synodice in id ipsum ef-
fectum, et scripturarum quastio-
nem faciens de seductoria simili-
tudinum colorum operatione, quae
auellit ex summa et Deo decibili
latria ad humilem et materialem
creatura latriam hominis sensum,
Deo mouente pronuntiet quid sibi
fuerit visum: scientes quod scri-
ptum est in prophetis: Quia labia* Malach. 2.
*facerdotum custodient scien-
tiam, et legem exquirent ex ore
ipsorum, quia angeli Domini
omnipotentis sunt.*

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Immemores Dei Verbi nati-
uitatis ex virgine, huiusque ma-
gni & salutaris mysterii quod
ipse in carne veniens nobis do-
nauit, eruens nos ab idolorum
errore, ac horum insana super-
stitione: ipsique hanc salutem
vsurpantes, gloriamque sibi cu-
mulare volentes, inglorii a ca-
tholica ecclesia praedicantur.
Quibus aperte affatur Chri-
stus Deus noster per prophe-
tam dicens: *Sacerdotes spreue-* Ezech. 22.
*runt legem, et coinquinauerunt
sancta mea. Inter sanctum et
pollutum non distinxerunt, et in-
ter mundum et immundum non
distinxerunt. Ipsi enim iconas
Domini & sanctorum eius a dae-*

moniorum icona non distinxerunt, eas similiter idola nominantes, & calumniose accusantes ecclesiam, quam acquisiuit proprio sanguine Christus Deus noster; seductoriamque colorum operationem euangelii enarrationem susurrando fatentes, quam venerabilem & sanctam fideles dicunt & nominant; non profecto aspicientes ad id quod videtur, sed ad ea quæ in ipso signantur. Audientes enim auribus, gloria tibi domine, proclamant: & videntes oculis, eamdem utriusque deferunt gloriæ actionem. In memoriam quippe venimus conuersationis eius, qua cum hominibus conuersatus est. Quidquid enim narratio in scriptis insinuat, id ipsum & pictura denūtiat. Qualia vero impudenter iactanterque verbosa fauce garrierunt, inspiciamus. Quæ auellit ex summa & Deo decibili latria ad humilem ac materialem creaturæ latriam. O vefaniam, linguam ut gladium acutā & mendacio infectam habentium, immaculatam fidem Christianorū in imaginum æstimantium commutari culturam; quique contumeliose profantur, humilem ac materialē creaturæ latriam hanc appellantes. Nullus Christianorum hominum qui sub cælo sunt, imaginī cultum seruitutis exhibuit: pagana est enim ista fabulatio, & dæmonum adiuuentio, atque opus actionis satanicæ. Periiit hoc Christi aduentu. Seruitus nunc in spiritu & veritate est: diuersa autem quæ Deo exhibetur, ad memoriam videlicet eius & sanctorū ipsius, habet ecclesia reposita: ex qui-

Ιωαν. 4.

οὐ δέεσθαι, τῆ τῆ δαμόνων εἰκόνι αὐ-
 τὰς παραπλησίως εἰδὼλα ὀνομάσαν-
 τες, & κατηρεσκῶς συκοφανήσαντες
 τὴν ἐκκλησίαν, ὡς πεποιησάτο
 Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν τῶ ἰδῶ ἄματι.
 ἀπατλῶ δὲ χρωματουργίᾳ τῶ τῶ
 διαγγελίου διήγησιν ἐδούλησεν, ὡς
 σέπλω καὶ ἀρίαν. Ὁ πιστοὶ λέγουσι τε
 καὶ ὀνομάζουσιν, ἐκ δότο βλεπόντες εἰς
 τὸ ὀρθόμυρον, ἀλλ' εἰς τὰ ἐν αἰπῶ ἐνοση-
 μαγόμυρα. ἀκούοντες ἄρ' τοῖς ὡσι, δό-
 ξα σοὶ κύριε προσφθεῖρονται· καὶ ὀ-
 ρθῶντες τοῖς ὀμμασι, πάντως τῶ αὐ-
 τῶ ἀναπέμποισι δόξολογίαν. εἰς ἄρ'
 μνήμῃ ἐρῶμεθα τῆς ἐν ἀνθρώποις
 αὐτῶ ἀναστροφῆς. εἶπε γὰρ ἡ δόξησις ἐ-
 γράφως ἡμῖν δηλοῖ, ποδο καὶ ἡ ἀνα-
 λωρεθροφῆσις. οἷα δὲ ἀναδῶν ἐ δλα-
 ζονικῶς πεφλυσαφῆκασι, σιοπήσω-
 μῶν. τῆς κατασώσης ἐν τῆς ὑψηλῆς
 καὶ θεῶ προεπούσης λατρείας εἰς τῶ
 χαμαίηλον καὶ ὑλικῶ κπσμαπολα-
 τρείᾳ. ὡτ' ἀραπληξίας, τῶ γλωσ-
 σαν αἰς μάχαρδν ὄξῆαν ἔχοντες καὶ
 πεποιημένῳ τῶ ψεύδι, τῶ ἀμώμι-
 τον πίστιν ἡμῶν τῆς Χριστιανῶν εἰς τῶ
 τῆς εἰκόνων νομίμοισι μετὰ ἀχθαισι-
 βασιμότητα· καὶ ὑβριστικῶς προσ-
 φθεῖρονται, χαμαίηλον ἐ ὑλικῶ
 κπσμαπολατρείαν ταύτῃ δότικα-
 λουῶτες. οὐδεὶς τῆς ὑπὸ τῶ οὐρανοῦ
 Χριστιανῶν ἀνθρώπων εἰκόνι ἐλάτρω-
 σεν. ἐλλωικὸν ἄρ' τὸ μύθευμα, δα-
 μόνων ἐφάρημα, πρῶξῆως σατανι-
 κῆς τὸ ἐργαίρημα. δότο λωλε ποδο τῆ
 ἔ Χριστοῦ δόπηδημία. λατρεία νῦν ἐν
 πνῶματι καὶ ἀληθείᾳ ὅτι· διαφρεα
 δὲ τῶ θεῶ ἀναπεδομῶν πρὸς μνή-
 μῃ αὐτῶ τε καὶ τῆς ἀρίαν αὐτῶ ἐξ ἡ
 ἐκκλησία ἐναποκαίμυρα, ὅξ ὡν ὅτι
 19.

ANNO
CHRISTI
737.

ANNO CHRISTI 787.

καὶ ἡ τῆς εἰκόνων ποίησις. αὐτοὶ δὲ ἐαυ-
τῶν ἐλέγχουσιν εἰπόντες· ἐκφώνησον
κατὰ τὸ αὐτῆ ὁδοιῶν. λέληθεν αὐτῶν
τὸ γεγραμμένον παρὰ τῆ κυριακοῦ
συναγῆς· ὁ λαλῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, πλὴν ἰδίαν
δόξαν ζητεῖ. πίνω αὐτοὶ μδρυροδ-
σιν ἀφ' ἑαυτῶν φησὶ γὰρ, καὶ οὐ φησὶ
τῆ πνεύματος. τίς ἀρετὴ πούτων ἀκού-
σεν; εἰ μὴ πῶ ἐκ ἐστὶ τῆ πνεύματος.
εἴτα ἐλαγχάμενοι, ἐκ ἐκ κελῶ, ἄλ-
λα τῆ ἑαυτῶν γλώσση, οὕτως φασίν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Νεοκαισαρείας ἀνέγνω.

Καὶ δὴ ταυτῶ συναθροισθεῖσα ἡ καθ'
ἡμῶν ἱερατικῆ συνέλευσις, ἡ δὲ τριημέριον πλη-
ροῦτον τετρακισχίλιον τετρακοντα ὀκτώ,
ταῖς σινοδικαῖς ἐπιπέροι θεσμοθεσίας,
ἀσφαλίως δεχόμεθα καὶ ἀνακηρύττο-
μεν τὰ δόγματα καὶ ταῖς ἀρετὰς,
αἵ αὐτῶν βεβαίως ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς
κρατεῖν ἡμῶν τε δεσποσύνησιν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Πολλὸν ἀνδρῶν ἔχοντες πλὴν ὁμήγεον
ἐναβρωῶνται τῶ πληθὲ ἐλαγχάμενοι.
ὁ λαλῶν γὰρ κατὰ τῆς ἐκκλη-
σίας πεφλυαρῆσαν ἀτυροσομοῦτες,
ἀ μὴ θεμῶ ἀδελφῶν εἰς τὸ ὕψος λαλή-
σαντες· καὶ κατὰ τῆς Ἑβραίων λαόν
κὺξήσανται, ἡ χυδαῖοι ἐγγύοντο. ἀλλ' ἐκ
ἀδουκῆσιν ἐν αὐτοῖς ὁ κῆρυξ. διαπί;
ὅτι τῆς ἐκκλησίας ἐαυτῶν ὄξωθῆσαν-
τες ἐπληρώθησαν ἐν τῆ ἐρήμῳ, ἐν ἀύ-
δρῳ, ὡς ἀφραίνοντα καρδίας ἀν-
δρῶν πνεύματι οἶνον μὴ ἔχοντες.
αὐτοὶ δὲ τὰ αὐτῶν φησὶ αὐτῶν φησὶ
γοντα, λόγῳ μὲν ἁμαρτωλοῦ ταῖς
σινοδικαῖς ἀκολουθεῖν θεσμοθεσίας,
Concil. Tom. 19.

bus etiam imaginum est factu-
ra. Ipsi præterea sese arguunt
dicentes: Pronuntiet quod sibi
fuerit visum. Latuit eos quod
ab ore dominico scriptum est:
Qui loquitur a semetipso, pro-
priam gloriam querit. Igitur ipsi
testantur se a semetipsis affari,
& non a Spiritu sancto. Quis,
putas, hæc audiat? nisi forte qui
non fuerit Spiritus. Deinde glo-
riantes, non in Domino, sed in
lingua sua, sic aiunt.

Ioan. 7.

GREGORIVS EPISCOPVS
Neocæsariæ legit.

*Et ecce nunc congregata sacra
Synodus, cuius numerum im-
plemus trecenti triginta octo, sy-
nodicas sequentes legistationes,
amplectentes suscipimus et præ-
dicamus dogmata seu traditio-
nes, quas ipse roborantes, secure
nos tenere sanxerunt.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit.

Populosum habentes Con-
cilium, iactant de multitudine
gloriâtes. Turbas quippe contra
ecclesiam congregantes garric-
runt, os non habens ostium ape-
rientes, quod licitum non est,
iniquitatem in excelsum locuti
sunt; & secundum Hebræum
populum creuerunt, & vilif-
simi facti sunt. Sed non be-
neplacuit in eis Domino. Qua-
re? quoniam ab ecclesia sese pel-
lentes, errauerunt in eremo, in
inaquoso, vinum spirituale,
quod latificat corda hominum,
non habentes. Rursus autem ea-
dem de * semetipsis asseuerant,
*Gr. iisdem
K k k

Exod. 1.
iuxta 79.

Psalms. 103.

*Gr. iisdem

factis autem negant, & dinumerant vniuersales Synodos, dicentes.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

* Gr. Primo quidem loco sancta

* Secundum quidem primum sermonem sancta & vniuersalis ac magna Synodus, qua apud Nicaeam celebrata est sub sancta memoria Constantino Magno imperatore; qua impiissimum Arium a sacerdotali deposuit dignitate, eo quod diceret creaturam increatum Filium Dei, qui consubstantialis Patri & Spiritui sancto, & per omnia vnus glorie ac vnus est honoris: qua &

* Gr. dicta a Deo
 1177
 * Gr. Deinde centum

electum salubris fidei nostre protulit symbolum. * Sicque demum centum quinquaginta sanctorum patrum qui conuenerunt in hac regia vrbe sub maiore Theodosio imperatore: qua Macedonium Pneumatomachum damnauit, tamquam in sanctissimum Spiritum blasphemantem, & non esse homousion Patri & Filio impie dogmatizantem: ipsum quoque salutaris fidei nostre symbolum latius expressit, Deum etiam & sanctum omnipotentem Spiritum firmans.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Has sanctas vniuersales duas Synodos etiam impius recepit Nestorius, & qui partis eius erant heretici. Ita & horum factiosæ cohortis Synodus has recipiens, aliam hæresim introduxit, a qua qui intendunt ei, Christianorum calumniatores nominati sunt a sancta Dei catholica ecclesia, in nullo ab infensatis

πίσι δὲ ἔργοις ὄρνυται, καὶ ἀπειθῶσιν τὰς οἰκουµενικὰς συνόδους, λέγοντες.

ANNO CHRISTI 787.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Κατὰ μὲν πρῶτον λόγον ἡ ἀγία & οἰκουµενική ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθεῖσα μεγάλη συνόδος ἐπὶ ἡμῶν ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ἡπὲς ὧν διατεθείσασιν Ἀρειὸν τῆς ἱερατικῆς κατέειλεν ἀξίας, διὰ τὸ λέγειν κήρυμα ἕν ὅτι ἀκρίστον υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ & τῷ ἀγίῳ πνεύματι, καὶ πάντα ὁμοόμοιον καὶ ὁμοίωμα ἢ καὶ τὸ θεὸν ἕκαστον τῆς σωτηρίας ἡμῶν πίστεως ὄξεφώνησε σύμβολον. εἶθ' οὕτως ἡ ἑξῆς ἐκείνη πενήτηντα ἁγίων πατέρων ἡμῶν συνέλευσιν ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἡπὲς Μακεδόνιου ἡπὲς Γενθιματομάχου κατέκρινεν, ὡς εἰς τὸ πανάριον καὶ ἀκρίστον βλασφημῶντα πνεῦμα, καὶ μὴ εἶναι αὐτὸ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἀσεβῶς δογματίζοντα αὐτὸ τε τῆς σωτηρίας ἡμῶν πίστεως σύμβολον πλατυτέρας ἰτραύσας, θεὸν καὶ τὸ ἀγίον καὶ παντοδύναμον πνεῦμα κωλύσασα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Ταύτας τὰς ἀγίας οἰκουµενικὰς δύο συνόδους καὶ Νεστόριος ὁ διατεθείς ἐδίδεξατο, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν αἰρετικοὶ οὕτως καὶ ἡ τῆς τούτων ὀχλαγωγίας συνόδου ταύτης δεχομένη, ἐπέσαν αἰρεσιν ὄξεφώνησεν, ἀφ' ἧς αὐτῇ πρὸς ἡμᾶς ἡμεῖς χριστιανοκατήγοροι ὀνομασθήσασιν παρὰ τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, κατ' οὐδὲν διαφέρειν

ANNO
 CHRISTI
 787.

τες αἰσθητῶν ἀδράντων ἡλίου ὀφόντων
 ὑπερλίτῳ ὄντα, ἔπερὸς ἀλλήλοις φα-
 σκόντων· τῆ λαμπερότητι τῆ ἡλίου ἔ-
 ἀσέρες κεκρυμμένοι εἰσι, ἔ ἡμέρα ὄβ-
 κη οὐχὶ νύξ· τὰ περὶ τῆς ἀδύλα
 ἄρητολογίας συλλογισαμένοι πρᾶμνου-
 σιν, εἴτα ἴπφῆροισιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ἀνέγνω.

Μετὰ ταύτας ἡ τῆς διακοσίων ἀ-
 γίων πατέρων ἐν Εφῆσαι τῷ περὶ τὸν
 σωελεθόδοσα ἴππ Θεοδοσίου τῆ νέου,
 ἡ τῆς ἰουδαίου φρονα καὶ ἀνῆροπολά-
 τρη Νεστόρειον καπεδέκασε, διὰ τὸ δ-
 ξάζειν αὐτὸν Χερισὸν ἰδικῶς ἔκ τῆς
 λόγον, ἔ Χερισὸν ἔτῆρον ἔκ τῆς
 κός, ἀνὰ μέρος καὶ ἰδικῶς πέντα ἔ
 τῆρον λόγον, ἔ ἀνὰ μέρος ἔ ἀνῆροπον
 δύο ἐπεδθεν ὑποστάσε ἴππ τῆς ἐνός
 Χερισὸ δόγμα πῆροντα, ἔ ἄρηνοῦ μῆρον
 πῆ καθ' ὑποστάσιν ἐνωσιν· καθ' ἡ
 οὐχ ὡς ἔτῆρος ἔτερον συμπεροκωῆ-
 ται, ἀλλ' εἰς νοεῖται ἰησοῦς Χερισὸς ὑός
 μονογενῆς, μᾶτ' περοκωῆσῃς ημῶ-
 μῆρον μετὰ τῆς ἰδίας σαρκός.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 ἀνέγνω.

Ταύτῃ ἔ Εὐτυχῆς καὶ Διόσκορος,
 καὶ ἔ σὺ αὐτοῖς συζητητοὶ ἐδέξαν-
 το· ἀλλ' αἰρετικοὶ μειδνήκασιν, ἔτῆραν
 αἰρεσιν εἰσαγαγόντες· ἐκοῦ τούτοις
 σωμαεθμηθῆσανται ἔ αὐτοῖ, ὡς νεω-
 ἔτῆροποιὸν κανοφώνιαν παρεσενέγκαν-
 τες ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ οἶα
 πῆδες τὰ περὶ τῆς ἰδίων πατέρων
 περὶ τῆς ἀδύλας λεγόμενα τε καὶ γινόμενα
 χλωαστικῶς ἀλλήλοις δηροῦ μῆροι, οὐ-
 τως καὶ οὗτοι τὰ περὶ τῶν πάντων ἄρηθ-
 Concil. Tom. 19.

viris discrepantes, qui solem vi-
 dentes esse super terram, dicunt
 adinucem : Præ claritate solis
 stellæ absconfa sunt, & dies est,
 & non est nox : manifestissima
 & certissima otioso sermone ra-
 tiocinantes * deliberant, ita sub-
 dentes.

* Gr. con-
 cludunt,

GREGORIVS EPISCOPVS
 legit.

Post has ducentorum sancto-
 rum patrum apud Ephesum prius
 conueniens sub iuniori Theodosio
 imperatore, qua Iudaorum sen-
 sum habentem, & hominem co-
 lentem, Nestorium condemnauit :
 quoniam predicabat Christum
 seorsum ex Deo Verbum, &
 Christum alterum qui esset ex
 muliere; partim priuatimque po-
 nens Deum Verbum, & partim
 hominem: duas hinc substantias
 in vno Christo dogmatizans, &
 negans unitatem qua per sub-
 stantiam facta est: secundum
 quam non quasi alter cum altero
 coadoratur, sed vnus intelligitur
 Christus Iesus Filius unigenitus,
 vna adoratione honorandus cum
 propria carne.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 legit.

Hæc & Eutyches, & Diof-
 corus, atque qui confusionem
 duarum in Christo naturarum
 prædicant, admiserunt. Sed hæ-
 retici permanferunt aliam hære-
 sim inferentes. Ergo his connum-
 merabuntur & ipsi, tamquam
 versutam vocum nouitatem in
 catholicâ ecclesiâ inferentes.
 Et veluti pueri, qui ea quæ a pa-
 tribus suis euidenter dicta & fa-
 cta, illusorie adinucem enarrât;
 ita & isti quæ ab omnibus ma-
 Kkk ij

* more do-
ctorum

nifeste sciuntur, * docte opinan-
tur proferre, tradereque scriptu-
ræ. sed ridendi omnibus facti
sunt. Et rursus vana confabula-
tione vtentes dicunt.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Deinde Calchedone magna &
opinatissima Synodus, quæ sub
Marciano Deo amabili principe
concurrit, quæque Dioscorum &
infelicem Euiychem anathemati-
zauit, prædicantes non in dua-
bus naturis post summam Dei
Verbi unitatem, quæ in subsi-
stentia facta est, eundem & unum
Christum & Dominum cum car-
ne subsistere; sed ex duabus na-
turis vnitionem factam, & v-
nam mixtam & confusam effe-
ctam. Præterea & quæ Constanti-
nopoli conuenit centum sexaginta
quinque sanctorum patrum sub
Iustiniano diuæ recordationis: quæ
anathematizauit Origenem, qui
& Adamantius dictus est, Eua-
grium, Didymum, cum paganis
conscriptis eorum; atque Theodo-
rum Mopsuestenum, & Diodo-
rum præceptorem Nestorii, Seue-
rum, Petrum, Zooram, cum im-
piis dogmatibus eorum; & * fa-
ctam Iba epistolam, quæ scribitur
ad Marim Persam: sanctæ &
magnæ quartæ Synodi pia corro-
borans dogmata.

* Gr. dictam

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Has sanctas & vniuersales
Synodos, & præcedentes eas,
susceperunt Sergius Constan-
tinopolitanus, Cyrus Alexan-
drinus, Honorius Romanus,

το Σέργιος ὁ Κωνσταντινουπόλεως, Κύριος Ἀλεξανδρείας, Ονώριος Ρώμης,

λαὸς γνωσκόμῃρα, διδασκτικῶς οἶονται
προφέρειν καὶ γραφῆ παραδοῦναι.
ἀλλὰ καταγέλαστοι τοῖς πᾶσι γέρονται.
καὶ αὐτῆς τῆ ἐαυτῶν κενουμῆτι γλω-
μῆροι λέγουσιν.

ANNO
CHRISTI
787.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἶτα ἡ ἐν Καλχηδόνι μεγάλη καὶ
σεβαστὸς συνόδος, ἡ ἐπὶ Μαρκετοῦ
& Θεοφίλου βασιλέως συνδραμοῦσα·
ἡ περὶ Διόσκορον καὶ τῶν δυσυχνῶν Εὐπυχίου
ἀνεδεμάπτε, δογματίζοντας μὴ ἐν δυ-
οῖ φύσεσι μετὰ πλὴν ἀκραν καθ' ἑκα-
στασιν τῶν Θεῶν λόγου ἑνωσιν εἶναι τῶν
αὐτῶν καὶ ἓνα Χρῆστον & κύριον μετὰ
τῆς σαρκὸς, ἀλλ' ἐκ δύο μὲν γρηγο-
ρίας φύσεων πλὴν ἑνωσιν, μίαν δὲ διπο-
τελεδιῶν πεφυρμῶν τε & συγκε-
χυμῶν. πρὸς γὰρ ταύταις ἡ ἐν Κων-
σταντινουπόλει συνελθοῦσα τῆς ἑκα-
τῶν ἐξήκοντα πέντε ἁγίων πατέρων ἐπὶ
Ιουστίνου τοῦ τῆς θείας ληξείας ἡ περὶ
ἀνεδεμάπτεν Οὐερζύλου & Ἀδα-
μαντῶν, Εὐάγριου, Διδύμου, καὶ τῶν
ἑλλωτικῶν αὐτῶν συγγραμμάτων,
Θεόδωρον τῶν Μορλουετίας, & Θεο-
δώρον τῶν καθηγητῶν Νεσορίου, Σε-
βήρον, Πέτρον, Ζωορῶν, καὶ τῶν ἁσ-
βῶν αὐτῶν δογμάτων, καὶ πλὴν λεγόμε-
νῳ Ιβᾶ ἐπιστολῆν γραφείσαν πρὸς
Μαρίῳ τῶν Πέρσιων· τὰ τῆς ἁγίας &
μεγάλης πτάρτης συνόδου ὡσεὶ
ἐπικυρόσασα δογματῆρα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Ταύταις τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμένη-
καὶ συνόδοις & τὰς περὶ αὐτῶν ἐδέξαντο

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ὁ οὐδὲ αὐτῶν Μονοθελητῶν λεγόμε-
 νοι· ἀλλ' ὡς αἰρέτικοι ἀναθεματίζονται
 παρὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὡς
 κενὰ διὰ τῆς αὐτῶν αἰρέσεως λευκί-
 σαντες ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ. οὕτως καὶ
 οὔτοι ταύτας τὰς ἀγίας συνόδους δε-
 ζάμενοι, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τῶν ἑαυτῶν αἰ-
 ρεσιν ἐκβέβληται τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας· ἐμάταιος αὐτοῖς ὁ παρὰ τοῦ
 τοῦ λόγου ἔχρηστος, ἔοὐδὲ ὑποκρίσεως
 ἀξίος, ὅτι ἐν παρορησεια τῶν ἀγίων
 συνόδων, ταύτας ἀπὸ κεινται ἔναν-
 ποῦται. Ἐἰ μὲν ἀγνοῖα ποδοπε-
 ποιήσασιν, ἀνηθείας ἔαμαθίας ἀνίμε-
 ζον· εἰ δὲ ἐν γνώσει, ἀσεβείας ἔπασης
 ἄλλοκότου σπειδήσεως. ἢ ἄρ' εἰδῶσιν
 ἡμῖν συνόδων ἀπὸ κεινται σπώδα, εἰ
 μήπου ἐκ τῶν ἄλλοτελειῶν ὄντων τῆς κα-
 θολικῆς ἐκκλησίας ἔαμαθεμαπεν-
 των, ὡς καὶ ἡ αὐτῶν ἢ τῶν ἀγίας ἔγ-
 κρίτους ἀκολουθήσασιν, καὶ ἀπὸ εἰασεν
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔοῦτοι δεξῶνται. Ἐἰ
 μὲν δεξῶνται τὰς σεπίας εἰκόνας, τῇ
 καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἔπονται, ὡς παρὰ
 τῶν ἀγίων ἐξ οἰκουμηνικῶν συνόδων
 δεδεγμένας. εἰ δὲ μὴ ἔπονται τῇ κα-
 θολικῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδεὶς αὐτῶν ἀκού-
 σῃ μὴ ἀκολουθούτων τῇ θεοπρεπεῖ
 παραδόσῃ ταύτης.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ἀνέγνω.

Ὡσαύτως ἔῃ ἐν χρόνοις Κωνσταντι-
 νου τῆς ἐπισκοπῆς βασιλέως ἐν ταύτῃ τῇ
 θεοφυλάκτῳ πόλει ἐκαστὸν ἐβδόμηκον-
 τα ἀγίων πατέρων ἢ τῆς ἀναθεματίσε
 ἐκκήρυκτον ἐποίησε Θεόδωρον (Θ) τῆς
 Φαρανῶν, Κόρυ (Κ) Ἀλεξανδρείας,
 Ονώριον Ρώμης, Σέργιον (Σ) Παύλον,
 Πύρρον καὶ Πέτρον (Π) ἐν ταύτῃ προε-

& qui circa ipsos sunt vnam vo-
 luntatem in Christo condicen-
 tes. Sed vt hæretici anathematiz-
 antur a catholica ecclesia, per
 hæresim suam vana loquentes.
 Sic & isti licet & has sanctas Sy-
 nodos admittant, propter hære-
 sim tamen suam abiiciuntur a
 catholica ecclesia: & vanus illis
 est super hoc sermo, & otiosus,
 ac nulla responsione condignus;
 quoniam in appellatione san-
 ctarum Synodorum, his reful-
 tant & aduersantur. Et si qui-
 dem ignorantia hoc fecerunt,
 amentia est & indisciplinatione
 plenum: quod si scienter, impie-
 tate & omni absurda conscien-
 tia. Aut enim ostendant nobis
 Synodum aduersantē Synodo,
 nisi forte ex illis quæ alienatæ
 sunt a catholica ecclesia, & ana-
 thematizatæ, quemadmodū &
 eorum: aut probabiles sequan-
 tur, & sanctas; & quæ dimise-
 runt in ecclesia, & isti suscipiāt.
 Et si quidem susceperint vene-
 rabiles iconas, catholicam eccle-
 siam sectantur, vt pote a san-
 ctis sex vniuersalibus susceptas
 Synodis. Si vero non sectantur
 catholicam ecclesiam, nemo il-
 los audiet non sequentes Deo
 decibilem traditionem huius.

GREGORIVS EPISCOPVS
 legit.

Similiter et ea que tempori-
 bus Constantini pii principis in
 hac a Deo conseruanda vrbe cen-
 tum septuaginta sanctorum pa-
 trum conuenit; que anathema-
 tizauit et abiectum fecit Theodo-
 rum Pharanitanum, Cyrum A-
 lexandrinum, Honorium Roma-
 num, Sergium, Paulum, Pyr-
 rhum et Petrum, qui hic presules

extiterunt ; Macariumque Antiochenum , & Stephanum discipulum eius : eo quod dicerent unam voluntatem & operationem in duabus unius Christi Dei nostri naturis .

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit .

His ratiunculis nullus est refutationis sermo necessarius , eo quod sint hæc superius confutata . Sophismate autem profano sanctas Synodos iterum in medium afferunt , ita dicentes .

GREGORIVS EPISCOPVS
legit .

Ipsæ igitur sanctæ & uniuersales sex Synodi pie ac Deo placibiliter dogmata immaculatæ Christianorum fidei exponentes , & traditis diuinitus euangeliiis imbuta, unam subsistentiam in duabus naturis & voluntatibus & operationibus in vno Christo Domino nostro & Deo tradiderunt ; & unius eiusdemque miracula & passionem existere docuerunt .

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit .

O elationem & sensum arrogantissimum ! Quasi imperitam & diuinorum dogmatum ignaram ecclesiam docere nituntur ; cui nimirum testimonium perhibetur , quod omni sapientia plena sit : quemadmodum magna voce spiritus exclamauit diuinus Apostolus , qui hanc sacramentis imbuit , dicens de illa : *Vt innotescat principatibus & potestatibus per ecclesiam multiformis sapientia Dei .* Non igitur recte iudicauerunt ,

Ephes. 3.

δρῶσαντας, Μακρίων τε Αντιοχείας, καὶ Στέφανον τὸ αὐτῶν μαθητῶν, διὰ τὸ λέγειν αὐτῶν μίαν θελήσιν & ἐνεργίαν ἐπὶ τοῦ δύο τῶ ἐνός Χριστοῦ τῶ θεοῦ ἡμῶν φύσεων.

ANNO
CHRISTI
787.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω .

Τούτοις τοῖς λογισμοῖς οὐδεὶς λόγος ἀνασκευῆς, διὰ τὸ ἀνωτέρω ταῦτα ἀνεσκευάσθαι. σοφισμὰ δὲ κερδήλωτας ἀγίας συνόδους πάλιν εἰς μέσον ἀγορεύσιν, οὕτως λέγοντες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω .

Αὐτὰ πίνω αἱ ἅγια καὶ οἰκουμένη καὶ ἐξ συνόδου διεσεως τε & διαρέψως τὰ δόγματα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀνωμῆτου τοῦ Χριστιανῶν πίστεως ἐκδημινα, ἐκ τοῦ θεοπαράδοτων διαγγελίων μνηθεῖσαι, μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο φύσεσι καὶ θελήμασι καὶ ἐνεργείαις ἐπὶ τοῦ ἐνός Χριστοῦ, κελίου δὲ ἡμῶν καὶ θεοῦ, παραδεδώκασι, & ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πενήματα ὑπαρχῶν ἐδίδαξαν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω .

Ὡς τῆς οἰσεως καὶ τοῦ θαλασσίου φρονήματος. ὡς ἀμαρτὴ ἐκκλησίᾳ, καὶ μηδέπω θεῶν δόγματων ἐν γνώσει οὐσαν, διδάσκειν περισσῶν τῆς μεμψύρηται πάσης σοφίας ἀνάπλευς οὐσα, καθὼς τῆ μεγαλοφωνία τοῦ πνεύματος ἐμλοᾷ ὁ ταύτης μυσταγωγὸς θεῶς διπλοσολος, φάσκων περὶ αὐτῆς ἵνα γνωρεθῆ τῆς δεχῆς & τῆς ὀξοισίας διὰ τῆς ἐκκλησίας ἢ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ. οὐ πίνω ὁρθῶς κεκρίσαν ,

ANNO CHRISTI 787.

ἀλλὰ ἐξ ἰδίου ἐπισημασθεὶς τὰ μὴ ζήτου-
 ῦμα εἰς μέσον ἀγνοήσας, ὡς ἔφ' ἀκωρη-
 ἀσφαλῆ ἢ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ ταῦτα
 τὰ δόγματα ἐπέδειξατο ἐσφραγι-
 σε, ἐπὶ διδασκαλίας τούτων ἀνευθεῶς
 ἔχῃ. ἀλλὰ καὶ μὲν τῶν θεῶν αὐτῶν δο-
 γμάτων ἐπὶ σεπτικῆς εἰκόνος ἐδέξατο,
 καὶ σεβασμοῦ πρὸς ἐπιμνήσας ταύτας
 πατέρες ἡμῶν ἠξίωσαν, ἐπέσηλοζα-
 φησαν ταύτας ἐν τοῖς σεπτικοῖς ναοῖς τοῖς
 ἑσφραγισμένοις δόγμασι· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ
 τόπῳ τῶν θεῶν διεζωγράφησαν, ἐπι-
 τας ἠσαύσαντο. αὐτοὶ δὲ πάντες πλὴν
 αὐτῶν θεῶν ὁμήγεον ὑπερανάβηθη-
 κέναι τετολμήκασι, ἐπὶ θεῶν αὐτῶν
 ἔξ ἐναντίας τούτων τεθείκασι, τραχι-
 λιάσαντες καὶ πατέρας τῶν θεῶν
 διάβολον· ἐπὶ ἀγία ἐχέσαν ἐνυ-
 βείσαν, ἐπέπερεμψαν, ὡς τῆς
 ἐπιχρήσεως· ὡς τῆς πολυπραγ-
 νοῦσας· οὐχέτι αὐτῶν τὸ φρόνημα, καὶ
 φείσεται τῶν λαῶν αὐτῶν κύριος ἐκ τῆς
 φθοροποιῶς ταύτης αὐτῶν κακίας· καὶ
 ἡγοῦντο πάντας τῆς καθολικῆς καὶ κατακο-
 λουθεῖν ἐκκλησίᾳ, διὸ δέχεται πάσας τὰς
 διαβελγικὰς ἀναζωγραφήσας, ἐπὶ τῶν
 μάρτυρικῶν ἀθλῶν τὰς ἐκτυπώσας, ἐ-
 πίτας ἀσαύζουσαι, καὶ τῶν δεξιῶν ἢ
 ἀγία τῶν θεῶν ἐκκλησίᾳ παρέλαβεν.
 ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν ἔχοντα τετρασμάτων
 οὐποσὶ ληφθῶντες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Α μὲν πολλῆς ἐπιμελείας ἐπι-
 σκέψεως ἐπιμνήσας τῆς ἐπιπνοῆς ἔπινα-
 γίου πνεύματος ἔξετάσαντες, καὶ ἐπι-
 γόντες, ἀπορρομῆς αὐτῶν καὶ κείνον δό-
 γμα τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἥτοι εἰς τὴν
 καὶ Χριστὸν οἰκονομίᾳ πλὴν ἀδύμτον
 τῶν ζωγράφων τέχνην βλασφημοῦ-

sed nimis periculose quæ non
 quærentur in mediū deducen-
 tes. Vt enim ancoram certam
 catholica ecclesia hæc dogmata
 & recepit & signavit, atque ho-
 rum magisterio opus non habet.
 Verum cum diuinis dogmati-
 bus eorum etiam venerabiles
 imagines receperunt, & cultu
 quodam & honore patres no-
 stri dignas iudicauerunt, & pi-
 ctas crexerunt eas in venerabili-
 bus templis quæ ab eis ædificata
 sunt: sed & in omni congruo lo-
 co depinxerunt, & has amplexi
 sunt. Ipsi autem omnem diui-
 nam cateruam eorum transcen-
 dere præsumperunt, & aduer-
 sus hos sedem suam locauerunt,
 superbientes secundum patrem
 mendacii, id est, diabolum: &
 sancta coinquinauerunt, iniu-
 riisque affecerunt, atque igni
 mandauerunt. O * argumen-
 tum, o audacem dementiam!
 Recedat sensus eorum, & parcat
 populo suo Dominus ab hac
 corruptrice malitia eorum: fiat-
 que vt * omnes qui catholicam
 sectantur ecclesiam, recipiant
 euangelicas picturas, & marty-
 ricorum certaminum formatio-
 nes; & has amplectantur, quem-
 admodum antiquitus sancta Dei
 ecclesia suscepit. Adhuc autem
 sua continuantes artificia taliter
 maledicunt.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Quæcum multo studio et tracta-
 tu et nos aspiratione sancti Spi-
 ritus examinantes et cognoscen-
 tes, inuenimus in ipsum opportu-
 nissimum salutis nostre dogma, id
 est, in dispensationem Christi, illicitam
 pictorum artem blasphemam-

* facinus
 * Gr. omnes
 cath. se-
 ctentur

tem, & subuertentem easdem sanctas & vniuersales sex Synodos diuinitus collectas & inspiratas.

σαν, καὶ διατρέπουσαν μὲν τὰς αὐτὰς ἀγίας καὶ οἰκουμηνικάς ἐξ θεοσυλλεκτοῦ σωόδοις.

ANNO CHRISTI 787.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ διέγνω.

Est studium & tractatus etiam in malo, quemadmodum studebat & tractabat cum Achitophel contra patrem suum Abesalom; sic & ipsi contra sanctos patres: & vt videbatur Achab ex diuina inspiratione pseudopphetarum dicta suscipere: sed & iste fraudatus est spe. Ait autem Prouerbiator: Sunt viae quae videntur viro rectae esse, nouissima tamen earum mergunt in profundum inferni. Talia & isti passi sunt: quippe qui passione homini placita superati, ex proprio ventre profati, putantes quidem vias suas rectas, in laqueum autem inferni obediētes sibi demergunt. Quomodo enim in ipsum opportunissimum, vt aiunt, dispensationis Christi mysterium imaginum factio a pictore facta ore blasphemo refertur? vel quomodo iterum sanctas sex vniuersales Synodos pictorum ars spernit, & praeter voluntatem earum in ecclesiis sunt imagines positae, cum iidem ipsi diuini patres nostri didascalice ac voluntarie expressius explanantes salutis nostrae mysterium, in venerabilibus templis figurauerint, arte pictorum vsi, & non vt isti fatentur? Quis sacratissimorum patrum nostrorum in ipsum opportunissimum dogma salutis nostrae, id est in Christi dispensationem, illicitam pronuntiauit pictorum artem?

Εστὶν ἰθὺς ἐπιμελεια καὶ ἀσκησις κακῶν γινόμενη, καθὼς ἐπιμελεῖτο καὶ διεσέπτετο μὲν Ἐχθρὸς Φελοῦ καὶ ἰδίου πατρὸς ὁ Ἀβισσαλαὼμ, οἷα καὶ αὐτοὶ καὶ τῶν ἁγίων πατέρων. ὡς ἐδόκει τῷ Ἀχάβ ἐν θείᾳ ἰθὺς ἰσχυρίας τῶν ψευδοπροφητῶν προφήτας δεχόμενος. ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐβλάστη τῆς ἐπιδοδοῦ. ἔφη δὲ καὶ ὁ προφητὴς εἰς ὁδοὶ δοκῶσαι ἀδύρῳ ὄρεσαι ἐστὶν, τὰ μὲν περὶ τὰ δὲ ταῦτα αὐτῶν κατὰ γοῖον εἰς πυθμένα ἄδου. τοιαῦτα καὶ οὗτοι πεπόνθαν, ἅτε τῶν πατέρων τῶν ἀγίων παρεσκεύας ἠθην μὲν, καὶ ἐν τῆς ἰθὺς κοιλίας φερόμενοι, δοκῶντες τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ὄρεσαι ἐστὶν, αἱ δὲ εἰς πέταρον ἄδου εἰς πείδησιν αὐτοῖς κατὰ γοῖον. πῶς γὰρ εἰς αὐτὸ καίμενον, ὡς φασὶ, τῆς οἰκονομίας ἔχειτο μυστήριον ἢ τῶν εἰκόνων ποίησις ἢ τῶν ζωγράφων γινόμενη βλασφημῶς φέρεται; ἢ πῶς πάλιν τὰς ἀγίας ἐξ οἰκουμηνικῶν σωόδοις ἢ τῶν ζωγράφων τέχνη ἀδύρῳ, καὶ τῶν ζωγράφων αὐτῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις αἱ εἰκόνες ἀπέθεσαν, ὅποταν αὐτοὶ ἐκείνοι θεοὶ πατέρες ἡμεῖς διδασκαλικῶς καὶ ἐδουλοῦσιν ἡμετέρας μυστήριον, ἐν τοῖς σεπτοῖς ναοῖς ἀειτύπωσαν τῆς ζωγράφων τέχνης ζωῶν, καὶ οὐχ ὡς οὗτοι φασὶ; πῶς τῶν θεῶν πατέρων ἡμεῖς εἰς αὐτὸ καίμενον δόγμα τῆς σωτηρίας ἡμεῖς ἠγρωῖν εἰς τὴν καὶ Χριστὸν οἰκονομίαν, ἀθέμιτον ἀπεφώτατο τὴν ζωγράφων τέχνην; ὁ γὰρ

2. Reg. 15. 16. & 17.

Prov. 14.

* Gr. hominibus placendi

ANNO
 CHRISTI
 707.

ὁ γὰρ τις ἀποδέχεται, ποδο ψέραν
 ἐκ ἀέχεται. ποιγαροῦ ληροδύν γι-
 νώσοισιν, ἀλλ' ἐκ ἀποδὴκνύεν τὰ λη-
 ροδούμματα. ὡς εἰκεν, ὑπέλαβον,
 ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν γνώσειται δολουώτας
 λόγον τῆς ἀληθείας. πᾶσαι μὲν οὖν
 αἱ βελήναι τέχναι τῆς σκοποδ' ἔν-
 πολῶν τῆς θεοῦ ἐκκλίνοσαι, ἀποκέρυ-
 κτοί εἰσιν. αἱ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσαι,
 ἀλλ' εἰς τὸ βίον ἡμῶν χρησιμεύουσαι, οὐ-
 δαμῶς τὸ ἀπερπὲς ἔχουσιν, οὐδὲ ἀπὸ
 τῆς ἀγίων πατέρων ἡμῶν διεπιύθη-
 σαν ἢ ἀπεβλήθησαν. καὶ τὴν ζωγρα-
 φικῶν τέχνην, εἰ μὴ εἰς ὅσον ἀγρο-
 πητῶν τῶν χρησάτων, ἀποπλησῶς
 ὅστι καὶ ἑπιβλαβῆς. οἷον ἐὰν ζωγρα-
 φῆται περὶ γήματα πορνικὰ καὶ θεά-
 ματα, λυγισματὰ τε ὀργιστικὰ, καὶ
 ἱπποδρομιῶν θεῶν, καὶ ἐπὶ ἔσπον τού-
 τοις ἀφραπλήσιον ὑπὸ τῆς τέχνης γήμοι-
 το, ἀγροῦν τὸ ἑπιπλάσμα. εἰ δὲ ἐναρέ-
 των ἀνδρῶν βίους καὶ μάρτυρικῶν ἀ-
 θλων διηγήσεις, καὶ τὰ τούτων ἑστη-
 νικὰ παθήματα, καὶ τῆς τῆς μεγάλου
 θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν οικονομίας τὸ μυσ-
 τῆρον γράφειν ἐδέλωμεν, πτωχεῶ-
 τα τῆ τῆς ζωγράφων χρωματοῦρ-
 γησι. τούμαλιν ἔστι τῆς βιβλίων
 ὁμοίως ὑποληπτόν. εἰ μὲν γὰρ ἀγροῦ
 διηγήματα ἐν βιβλίοις περὶ διαγράφει,
 ἀγροῦ καὶ ἀποβλήτα, καὶ Χριστιανικῆς
 ἀκροῦς ἀλλότεια. εἰ δὲ γὰρ θεοπνεύσα ρή-
 ματὰ τε ἑπιπλάσματα ὀδηγούτα περὶ
 ἀσέβειαν, ἀξιοπαύνητα ἑπιπλάσματα,
 Concil. Tom. 19.

Quod enim quis suscipit, id vi-
 tuperare non patitur. Igitur de-
 sipere sciunt, sed non demon-
 strare illa in quæ desipiunt. Ut
 enim apparet, arbitrati sunt,
 quod nemo agnoscat verbum
 eos veritatis fraudare. Omnes
 quidem manuales artes quæ a
 consilio mandatorum Dei de-
 clinant, abiiciendæ sunt: quæ
 vero ita se non habent, sed ad
 vitam nostram non inutiles esse
 probantur, nihil indecens ha-
 bent, neque has sancti patres nos-
 tri respuerunt vel abiecerunt.
 Porro si picturæ arte in effigiem
 turpitudinis quis usus fuerit, re-
 spuenda & noxia est: ut puta si
 pinxerit quis figuras meretricu-
 lares, siue spectacula, infractus-
 que saltatorios, & circorum vi-
 siones; & quidquid aliud his
 simile ab arte fuerit factum,
 * turpis est adinuentio. At ve-
 ro si industriorum virorum vi-
 tas & martyricorum certami-
 num relationes, & horum nar-
 randas passiones, & magni Dei
 & saluatoris nostri Iesu Christi
 dispensationis mysterium pin-
 gere voluerimus, tum pictorum
 vñ artificio, inueniemur valde
 recte operantes. Etenim pictor
 crucem format, & nullus eorum
 qui bene sapiunt, depictam cru-
 cem eiicit, neque diuina eum de-
 nudat gratia: licet pictor eam
 coloribus operatus extiterit.
 Rursusque super libris similiter
 accipiendum est. Nam si tur-
 pes quidem narrationes quis in
 libris depinxerit, turpes sunt &
 reiiciendi, atque ab auditu Chri-
 stiano alienandi: si vero diuini-
 tus inspirata verba seu narratio-
 nes ducentes ad pietatem, lau-
 dandum est & admittendum,

* turpe e-
 xercitium.

ANNO CHRISTI 787.

& ecclesia dignissimum iudicandum. Idiplum etiam super icona Domini nostri Iesu Christi ac sanctorum eius, ut prædiximus, existimare necessarium. Nam & si citharam vel tibias quis operatus fuerit, turpis est operatio: si autem quid sacrorum vasorum, acceptabile: & nullus eorum qui bene sapiunt, arti derogat, si in his quæ huius sunt vitæ necessaria, vtile quid effecerit. Considerare enim oportet intentionem & modum, per quem * perfectio artium fit: & si quidem ad pietatem spectat, acceptabile: si vero ad quamlibet turpitudinem, odibile & abiectum est. Porro accusationi insistentes deinceps aiunt.

* opus

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

* Stabilicentem autem

* Statuerunt autem Nestorium parientem in filiorum dualitatem eum qui propter nos homo factus est, unum Filium & Verbum Dei.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Iuan. 1.

Iterum, sicut prædiximus, tantum pronuntiant, & non ostendunt. Quomodo sistit Nestorium, qui pingit imaginem Christi? Nestorius duos filios introducit, vnum Verbum Patris, alterum eum qui est ex virgine. Veri autem Christiani vnum eundemque confitentur Filium & Christum & Dominum: & pingentes iconam secundum id quod Verbum caro factum est & habitavit in nobis, id est, homo perfectus, valde recte & pie faciūt. Circumscriptus est enim Deus Verbum carne, ad nos profectum, non tamen

Ἐ τῆς τῆς θεοῦ ἐκκλησίας ἐπάξια. ἡ αὐτὴ καὶ ἰπὶ τῆς εἰκότος τῆς κυρίου ἡ μὲν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔστι ἀγάλμα ἀνθρώπου, ὡς φθάσαντες εἶπομεν, ἐννοεῖν ἀναγκαῖον. ἐπεὶ ἔκαστάν ἡ αὐτοῦ πρὸς ἐργασίαν ἀγαθὴν, ἀγαθὸν τὸ αὐτῶν ἰπὶ χεῖρμα· εἰ δὲ πρὸς ἰερόν σκευῶν, ἄποδοκτον· ἔσθ' οὐδεὶς τῶν εὐφρονοῦντων πρὸς τὴν κακίαν, ἀλλ' εἰς τὴν εὐβίου τύπου ἀναγκαῖα χρῆσιμόν π κατασκευάσει. διανοεῖται γὰρ χρὴ τὸ σκοπὸν καὶ τὸ ἔργον, δι' οὗ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἔργων γίνεται· ἔσθ' ἡ μὲν πρὸς εὐσεβείαν, δικτύον· εἰ δὲ πρὸς ἀγαθότητα πνα, εὐρητὸν καὶ ἐκβεβλημένον. τῆ δὲ κατασκευῆ πρὸς ἀποσκευῆ μὲν εἰς τὴν φασίν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Συιωῶσαν δὲ Νεστόριον τὸ διαροῦντα εἰς ἡν δὲ δὲ δι' ἡμῶν ἐνανθεσπῆσαντα ἕνα ἡν καὶ λόγον τῆς θεοῦ.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Πάλιν, καθὼς φθάσαντες εἶπομεν, μόνον ἀποφαίνονται, καὶ ἐκδοκτονοῦσι. πῶς γὰρ συιωῶ Νεστόριον ὁ ἀναλωραφῶν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ; ὁ Νεστόριος δύο ἡν εἰσάγει, ἕνα τὸ λόγον τῆς πατρὸς, ἔσθ' ἡν τὸ ἐκ τῆς πρὸς θεοῦ. ἔσθ' ἡν ἄλλοι Χριστιανοὶ ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν ὁμοιογενὲς ἡν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον, ἔσθ' ἀναλωραφουῶντες εἰκόνα καθὼς ὁ λόγος σαρκὸς ἐγένετο καὶ ἐσπελώσεν ἐν ἡμῖν, ἡρῶν ἀνθρώπος τέλει, λίαν ὀρθῶς πισοῦσι. πρὸς τὴν φασίν γὰρ ὁ θεὸς λόγος σαρκὸς εἰς ἡμῶν ἰπὶ δημήσας· οὐ μὲν δὲ πρὸς

ANNO
 CHRISTI
 787.

θεότητα αὐτῶν διενόηθη τις ἀναζωγρα-
 φῆσαι. θεὸν γὰρ, φησὶν, οὐδεὶς ἑώρα-
 κε πώποτε. ἀπεξέγραπθη γὰρ καὶ ἀό-
 ρατος καὶ ἀκατάληπτος, ἀλλὰ πε-
 γραπτός κατὰ τὴν ἀνθρώπινην. ἐκ
 δύο γὰρ φύσεων ἴσμεν τὸν Χριστόν, ἃ
 ἐν δύο φύσεσιν ἀδιαίρετως, ἡ ἴσως θεία
 καὶ ἀνθρώπινη. ἡ μία οὐκ ἀπεξέγρα-
 πτός, ἃ ἡ μία περὶ γεγραμμένη ἐν τῷ
 ἐνὶ Χριστῷ θεωρεῖται. καὶ ἡ εἰκὼν οὐ
 καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ὑποκείμενῳ ἴσως
 κεν, ἢ μόνον καὶ τὸ ὄνομα ἃ καὶ τὴν
 θεὸν ἢ ἡ χρονοκλιμακίων μελῶν.
 οὐδὲ γὰρ εἰκόνα τις ἀναζωγραφοῦν ἀν-
 θρώπου πινός, ψυχῆ ἐν τῇ εἰκόνι. ἴσως
 καὶ τοὶ γε τῆς διαφορᾶς ἀσυγκρί-
 του οὐσίης ψυχῆς ἀνθρώπου καὶ θείας
 φύσεως. ἡ μὲν γὰρ ἀκίνητος ἃ δημιουργ-
 ρική ἃ ἀρχόντος, ἡ δὲ κινήτη ἃ χρονική
 καὶ παρ' αὐτῆς δημιουργηθεῖσα. καὶ οὐ-
 δεὶς ποτε ἢ δὲ φρονουμένων ἰδῶν ἀν-
 θρώπου εἰκόνα, ἐλογίσαστο, ὅτι χωρὶς
 ταῖς διὰ τῆς ζωγραφου τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
 τῆς ψυχῆς. οὐ μόνον γὰρ ψυχῆς ἐστέρη-
 ταί εἰκὼν, ἀλλὰ ἃ αὐτῆς τῆς τῆς σώμα-
 τος οὐσίης, φησὶ δὲ σαρκῶν, μυῶν,
 νῆδων, ὀστέων καὶ σπληνῶν, ἢ τοὶ αἵμα-
 τος, φλέγματος, χυμοῦ, καὶ ῥολῆς.
 ὧν τὴν σύστασιν ἐν εἰκόνι ἰδέσθαι ἢ δὲ
 ἀμνηστῶν ἴσως. εἰ γὰρ ταῦτα ἐν τῇ εἰ-
 κόνι καθωρεῖται, ἀνθρώπου ἀν' αὐτῶν
 ὀνομασάμεν, καὶ ἐκ ἀνθρώπου εἰκόνα.
 εἰκοῦν οἴεται μετὰ τῆς λοιπῶν ἀν-
 θρώπου περὶ λημάτων καὶ ἢ παροδοσῶν πε-
 ρεῖται. γέλωτος δὲ ἀξία καὶ τὰ ἴσως
 φερόμενα.

quis excogitavit diuinitatem e-
 ius depingere. Deum, inquit, *1. Ioan. 4.*
nemo vidit unquam. incircum-
 scriptus est enim, & inuisibilis,
 & incomprehensibilis: * sed
 humanitatem. ex duabus enim
 naturis nouimus Christum, &
 in duabus naturis indiuisse, id
 est, diuina & humana. Vna er-
 go incircumscrip̄ta, & vna cir-
 cumscripta in vno Christo vi-
 detur: & imago non secundum
 substantiam principali assimila-
 tur, sed tantum secundum no-
 men & secundum positionem
 membrorum figuratorum. Ne-
 que enim imaginem quis scri-
 bens hominis alicuius, animam
 in imagine quaerit: praesertim
 cum differentia incomparabilis
 fit animae hominis & diuinæ na-
 turæ. Nam illa quidem increa-
 ta est, & conditrix, & sine tem-
 pore: ista vero creata & tem-
 poralis, & ab ipsa condita. Et
 nullus aliquando bene sentien-
 tium visa hominis imagine cogi-
 tauit, quod separetur per pi-
 ctorem homo ab anima. Non
 enim solummodo anima priua-
 tur imago, sed & ipsa substan-
 tia corporis, videlicet carnibus,
 * medullis, neruis, ossibus, &
 elementis, id est, sanguine,
 phlegmate, nigra & rubea cho-
 lera: quorum temperantiam in
 imagine videri impossibile. Si
 enim hæc in imagine vidisse-
 mus, hanc utique iam homi-
 nem, & non imaginem hominis
 nominassemus. Ergo perit vna
 cum reliquis problematibus suis
 etiam praesens vaniloquium: ri-
 su praeterea digna sunt quaer-
 feruntur.

* Gr. sed
 circumscri-
 ptus secun-
 dum huma-
 nitatem.

* Gr. mus-
 culis

GREGORIVS EPISCOPVS
 legit.

Nec non et Arium et Dioscorum, et Eutychetem, et Severum, qui confusionem et mixturem in duabus naturis unius Christi dogmatizant.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 legit.

O inconsideratas & aniles eorum fabulas, & absconditam fraudem ! Iterum enim eisdem gratum illis est immorari garrulitatibus. Aut enim ignorant diuersitatem a se numeratorum hæreticorum, aut sponte garrire procurant. Arii enim ac Dioscori & Eutychetis hæreses contrariæ sunt Nestorio, & inuicem aduersantur, licet pares in impietate persistant. Arius enim ex non extantibus, ut esset, inquiring æternum & increatum Verbum Dei & Patris, addidit impietati suæ etiam aliam hæresim, non habere dicens Christum animam rationalem, sed pro anima diuinitatem, quam & passio tetigisset. Dioscorus autem & Eutyches Nestorio dicenti duas naturas & substantias in Christo, ex aduerso ducti, naturas confundentes, vnam vane locuti sunt; & procul a regia via incedentes, quæ non declinat neque ad dexteram neque ad sinistram, ab apostolica & paterna doctrina retrouersi sunt. Et quæ communicatio vel consensus catholica sanctæ Dei ecclesiæ propter venerabiles picturas, cum Ario & Dioscoro & Eutychetibus nisi quod tantum inanes sunt sermones eorum, & corruptibi-

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 αἰέγων.

Οὐ μὲν ἄλλα ἐ Ἀρῶν ἐ Διοσκορον, ἐ Εὐτυχεῶν, καὶ Σεβήρων, ἐδὲ σύγγινον ἐ Φυρμιόν ἐπὶ τῶν δύο φύσεων τῆς ἐνός Χριστοῦ δογματιζοντας.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 αἰέγων.

Ὡς τῶν ἀπεισιτέτων ἀπάν ἐ γρασκῶν μύθων, ἐ τῆς κεκρυμμένου δόλου, πάλιν γὰρ ταῖς αὐταῖς φίλον αὐτοῖς ὅστιν ἐνδιαφρίβαν φλυαρείας ἢ ἀγνοοῦσι πλὴν ἐνθυπότητα τῶν ἰσῶ ἀπάν ηλεθμημένων αἰρεσιωτῶν, ἢ ἐκόντες φλυαρεῖν περαιοῦνται. Ἀρείου γὰρ, Διοσκορου τε καὶ Εὐτυχεὸς αἰ αἰρέσεις ἐνθυπῶν πῶς εἰσι τῶν Νεστορεῶν, καὶ ἀλλήλων μάχονται, καὶ ὁμοίμοι πλὴν ἀσέβειαν. Ἀρεῖος γὰρ ὅτι ἐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι λέγων ὅτι περαιοῦνιον καὶ ἀκτιστον λόγον τῆς θεοῦ καὶ πατρὸς, περαιοῦνιον τῆ ἀσέβεια καὶ ἐστὶν αἰρεσιν, μὴ ἐχον λέγων ὅτι Χριστὸν ψυχρὸν λογικὸν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ψυχῆς πλὴν θεότητα, ἢ καὶ τὸ πάθος περαιοῦνιτε. Διοσκορος δὲ καὶ Εὐτυχεὶς τῶ Νεστορεῶν λέγοντι δύο φύσεις καὶ ἰσασάσεις ἐπὶ Χριστοῦ ὅτι ἐναντίας φερόμενοι, τὰς φύσεις συγχέοντες, μιαν ἐκνεολόγησαν, καὶ πύρρω τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ βαδισαντες τῆς μὴ ἐκκλινοῦσης μήτε δεξιά μήτε δεξιῆς, τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατερικῆς διδασκαλίας ὅτι ἐστράφησαν, καὶ πῶς ἢ κοινωνία καὶ συμφωνία τῆ καθολικῆς ἐ θεοῦ ἀγία ἐκκλησίᾳ ἐρεκεν τῶν ὁμοιωτικῶν ἀναζωγραφήσεων μετὰ Ἀρείου καὶ Διοσκορου καὶ Εὐτυχεῶν; ἀλλ' ἢ μόνον κενὸι λόγοι καὶ ὁμοιω-

ANNO
 CHRISTI
 767.

ANNO CHRISTI 787.

λοι, και ἀποστολικὸ παραγγέλματος
ἄλλοτελοι, διαγορβόντος ὁ λόγος ὑ-
μῶν πάντοτε ἔσω ἐν τῇ χερί, ἀλαπ
ἠρτυμῶρος. αἰς βδελυτῶν μῶρος ἔ ὁ πο-
λύαθλος ἰωὸς ἔλεγγυ· εἰ βεφθῆσεται
ἀρῆτος ἀνὸ ἀλός; εἰ ἔ ἔστι γερμα ἐν
ρήμασι κενοῖς; πῶς κείται οὐν, ὡς εἰκῆ
ἔ μάτῳ κληροδοσι τῆς τῆς θεοῦ ἐκ-
κλησίας, πῆ μὲν λέγοντες Νεστορεῖω τῷ
δυσσεβῆ καὶ διαίρητῳ ταύτῳ συμφέ-
ρεσται εἰκονογραφοῦσαν τὴν ἔ κωλου
ἐκδησεσθῆσιν, πῆ ἔ Εὐτυχεῖ ἔ Διοσκο-
ρο τοῖς ἐναγέσι ἔ συζητικοῖς. ἔ πρό-
δηλον, καὶ τῶς ἀποδέσχηται, ὡς ἐναν-
πίως μὲν ἀλλήλοις ἔχουσι, ἀμφοῖν δὲ τῆ
ἐκκλησία πρῶσσολεμοδῶν. εἰ γὰρ δὴ
μὲν τῷ Νεστορεῖω κῆ τῷ ἀπὸν Φανιλῷ
τῷ ἐκκλησίαν παρέπεσσαι, διαλεῦ-
δονται, λέγοντες τῷ Εὐτυχεῖ ἔ Διοσκο-
ρο ταύτῳ ὁμονοεῖν. εἰ δὲ τῶσαν τῶ
Εὐτυχεῖ κῆ Διοσκορο συμφρονεῖν συ-
ζωρησάμεν, καὶ ἐν τούτῳ πεφάμέ-
σανται ψευδολογεῦτες. ὡς γὰρ φθά-
σας ὁ λόγος ἀπέδξε, Νεστορεῖω κῆ
Εὐτυχεῖς ἀλλήλων τῆ ἀσεβεῖα διενυλώ-
χαι, καὶ ἀλόγως καὶ πειθῆς ὁ τοιοῦ-
τος ἀπὸν παρασυλλογισμός.

les, & ab apostolico mandato a-
liceni, quod ait : *Sermo uester Coloss. 4.
semper sit in gratia Dei sale con-*
ditus. Quos & abominatus mul-
ti certaminis Iob dicebat : *Si Iob. 6.
comeditur panis absque sale ? si*
vero est gustus est in verbis mani-
buis ? Claret ergo, quod frustra
& vane calumnientur ecclesiam
Dei, nunc quidem dicentes eam
cum Nestorio impio & diuifore
commisceri, pingendo in ico-
nis humanitatem dominicam;
nunc vero cum Eutyche ac Dio-
scoro sceleratis cōfundere. nam
manifestum est, sicut supra o-
stentum est, quod contrarie sibi-
met sentiant, licet vterque im-
pugnet ecclesiam. Si enim de-
derimus, quod Nestorium se-
cundum ipsorum vocem sequatur
ecclesia, mentiuntur, dicen-
tes eam cum Eutyche ac Diof-
coro sapere. Si vero potius eam
(quod contrarium est) Eutychi
ac Dioscoro consentire permit-
timus, etiam in hoc manifestan-
tur falso loquentes. Vt enim ser-
mo præcedens ostendit, Nesto-
rius & Eutyches abinuicem im-
pietate variantur, & irrationa-
bile ac superfluum est huiusmo-
di eorum commentum.

ΤΟΜΟΣ γ'.

TOMVS TERTIVS.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐπὶ ἀκαίθαις ἔρο-
τελάσαντες, τῷ ἀποστολικῶν ἀπο-
μάρτων ἀλλότεια φέρουσι, τῶν δὲ
αἵρετικῶν ζιζανίων βλαστήματα καρ-
ποφοροῦσι, πρὸς αὐτῶν ὁ θεὸς διὰ τῆ
προφήτου βοᾶ· ποιμῆδες πολλοὶ διέ-
φθισαν τὴν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλωσαν
τὴν μερίδα μου, ταύτῃ λέγοντες.

ET quia in spinis arantes, ab
apostolicis feminibus aliena
profantur, & hæreticorum ziza-
niorum germina fructificant, ad
eos Dominus per prophetam
clamat : *Pastores multi corrumpunt*
vineam meam, demoliti sunt
portionem meam, hæc dicen-
tes.

